

Dette er
ISLAM

En innsikt i verdens
raskeste religion

THE HISTORY OF
ISLAM

LAUNCHING
CURIOSITY

Et flyfoto over tilbedende muslimer som vender seg mot Kabah; gudshuset som profeten Abraham ble beordret av Gud til å bygge, og som muslimer skal vende seg mot under bønn, hvor enn de befinner seg.

THIS IS
ISLAM

The background of the entire page is filled with intricate, light green outlines of Arabic calligraphy. These outlines form various shapes and patterns, including what appears to be the word 'ISLAM' in a stylized font, and other decorative elements. The overall effect is a textured, artistic backdrop.

Dette er
ISLAM

En innsikt i verdens
raskeste religion

Fahd Salem Bahammam

- **Er du ikke** interessert i å få et mer klart bilde av den mest kontroversielle religion i media?
- **Er det ikke** verdt å stoppe opp og tenke for et øyeblikk for å lære om en religion, som ifølge global statistikk, er en av de mest utbredte og raskest voksende religioner?
- **Finner du ikke** det spennende å utforske andres kulturer og utforske deres syn på liv, religion og verden omkring oss?
- **Vil du ikke** gi deg selv muligheten til å se på veldokumentert informasjon om religionen islam fra dens egne kilder, og deretter prøve å vurdere ved å bruke din egen fornuft og refleksjon?

Hvis du svarer 'ja' på noen av disse spørsmålene, er denne boken skrevet for deg

Innhold

Tankevekkende spørsmål

12

Det islamske universalitet

20

En Skaper som ene og
alene fortjener tilbedelse

55

Sannheten om Guds
budbringere

71

Islams syn på Jesus Kristus
(fvmh)

79

Hvem er islams sendebud?

89

Click on topic to go to
the page.

Hvor kommer
Koranen fra?

149

Click to go to the page.

Slik profeten Muhammad er sett av objektive mennesker

98

Aspekter av profeten Muhammads liv og hans høye standard på moral

110

Koranen- det evige islamske mirakel

128

Koranen- det evige islamske mirakel

137

Hvor kommer Koranen fra?

149

Den sanne virkeligheten av tilbedelse i islam

168

Familien i islam

200

**Familien
i islam**

200

Click to go to the page.

Kvinner i islam

211

Det islamske kosthold

232

Synd og anger

248

Er det tvetydighet mellom religion og fornuft?

255

Islam er fredens religion

266

Islam versus den dårlige oppførselen av enkelte muslimer

278

**Er det tvetydighet
mellom religion
og fornuft?**

255

Click to go to the page.

Tankevekkende spørsmål

På

På et tidspunkt må hver og en av oss ha spurt oss selv disse spørsmålene: «Hvem er jeg? Hvor kom jeg fra? Hvor går jeg? Hva er min endelige skjebne etter døden? Hva er hensikten med eksistensen? Hvorfor lengte etter dette forbigående livet, når den endelige slutt er død, støv og ingenting?»

M

Muslimer og tilhengere av andre guddommelige religioner tror at livet til en person som ikke tror på en rettferdig Skaper og et liv heretter, er meningsløst og uten formål, og at det fører til ubelønnet lidelse og et fåfengt anekdote.

Fra de troendes synspunkt vil man ikke klare å forstå all urettferdighet og prøvelser i livet uten å tro på en rettferdig og vis Skaper som disponerer alle affærer, og som har satt en ende for dette livet, hvoretter hver og en enkelt person skal høste frukten av sine gjerninger.

Bare da kan en dyptro på verdier og begreper som rettferdighet, kjærlighet, medfølelse, ærlighet, tålmodighet og barmhjertighet bli et faktum som er forenlig med ens personlighet. Først da blir utfordringer gitt sanne hensikter og mening, prestasjoner gis medsmak og tålmodighet gitt sødme.

Koranen, den hellige boken i islam, understreker dette og informerer oss i 3:191 at de som er begavet med forståelse "... reflekterer over skapelsen av himlene og jorden og sier:" Vår Herre, du har ikke skapte dette forgjeves. Ære være til Deg! ..."

Man vil ikke klare å forstå all urettferdighet og prøvelser i livet, rett og galt, uten å tro på en rettferdig og vis Herre og Skaper som disponerer alle affærer,

Religionen islam

De fleste verdensreligioner er oppkalt etter en person, en nasjon eller et land som religionen stammer fra. For eksempel ble kristendommen oppkalt etter Jesus Kristus, jødedommen etter Judas' stamme, buddhisme etter grunnleggeren, og hinduismen etter landet India

Islam er imidlertid ikke oppkalt etter noen bestemt person, stamme, etnisk gruppe eller nasjon. Islam eksisterer ikke for en bestemt menneskelig nasjon, og det var heller ikke grunnlagt av noen som det skulle bli oppkalt etter. Det kalles bare islam, som ganske enkelt betyr total underkastelse til Guds vilje.

Betydningen av ordet 'islam'

Et overskuelig blikk på roten til det arabiske ordet "islam" vil avsløre at det består av en rekke betydninger, inkludert underkastelse, lydighet, oppriktighet, hengivenhet, fred og ro.

Islam betyr total overgivelse til Herren, Skaperen og den sanne Kongen, og frihet fra alle former for tilbedelse til andre enn Ham.

Dette er selve betydningen som Koranen understreker i en rekke vers.

I 31:22 leser vi at: "...Den som gir seg inn under Gud, og handler vel, han har grepet det pålideligste feste. Hos Gud beror alle tings utgang."

Således betyr islam total overgivelse til Gud og avvisning av alle andre former for tilbedelse bortsett fra til Ham. På samme måte er en tilhenger av islam, en muslim, en som overgir seg helt til Gud og hengir seg i tilbedelse av Ham, som igjen leder til en indre indre fred, og sprer fred rundt seg.

Men er dette budskapet til alle Guds budbringere?

Islam er religionen til alle Guds budbringere

Koranen understreker at Gud sendte budbringere til alle tidligere nasjoner i forskjellige tidsperioder for å lære dem Guds religion. Om profeten Muhammad fred være med ham (fvmh), sier Koranen (35:24) "Vi har sendt deg med sannheten, med gledesbudskap og advarsler. Det er intet folk uten at en advarer var hos dem." Derfor kom alle Guds budbringere med den sanne religion, og de er ikke forskjellige i den grunnleggende tro og moralske prinsipper.

Religionen Islam ble brakt av profeten Muhammad (fvmh) -det siste sendebud- for over 1400 år siden. Hans (fvmh) budskap var det samme som gitt til alle Guds budbringere før ham, og dermed utgjør det en forlengelse av religionen som alle tidligere Guds budbringere kom med. Koranen (2:136) krever at muslimer tror på åpenbaringer sendt til tidligere Guds budbringere, som Abraham, Ishmael, Isak, Jakob, Moses og Jesus.

Det arabiske ordet «islam» består av en rekke betydninger, inkludert underkastelse, lydighet, oppriktighet, hengivenhet, fred og ro.

Det er verdt å merke seg at Koranen (2:132) knytter oss til den pakten som Abraham gjorde med sønnene sine før han døde, akkurat som Jakob gjorde med sine barn, der han sa til dem at Gud har valgt den sanne religion for dem, og advarte dem mot å dø uten å være muslim, som vil si å overgi seg i full lydighet til Gud

Derfor er islam en forlengelse av religionen til alle Guds budbringere. Trossetningen forblir i sin opprinnelige og uforstyrrede natur som essensielt er det samme.

Forskjeller eksisterer bare i lovene og deres finesse, som endres i henhold til de forskjellige tider, steder og generelle forhold.

Muhammad (fvmh) er den siste budbringer i rekken, og han ble sendt til hele menneskeheten med den endelige guddommelige loven.

Således sier Koranen (3:19) tydelig at religion er én, nemlig islam, og forskjellene vi oppfatter blant tilhengere av guddommelige religioner med hensyn til trosretning, er bare forvrengninger som har skilt dem fra hva deres budbringere faktisk tok med seg.

Islam er på ingen måte oppkalt etter noen bestemt person, stamme, etnisk gruppe eller nasjon; for det er ikke for en bestemt menneskelig nasjon, og det var heller ikke grunnlagt av noen som det skulle bli oppkalt etter. Det kalles bare islam, som betyr total overgivelse til Guds vilje

Det islamske universalitet

Det

Det er utrolig at ordet "araber" ikke er nevnt i Koranen til tross for at Koranen ble åpenbart på arabisk til profeten Muhammad (fvmh), som ble sendt i blant araberne. Arabere representerer i dag en minoritet på totalt under 20% av verdens muslimske befolkning. Faktisk er det mest folkerike muslimske flertallet i Indonesia, en suveren stat i Sørøst-Asia. Selv muslimene i India, som fremdeles er en muslimsk minoritet i landet, står for omtrent dobbelt så stor som befolkningen i de største arabiske landene.

Dette skyldes i hovedsak at islam ble introdusert som barmhjertighet og veiledning til alle nasjoner i verden, uavhengig av deres nasjonalitet, rase, kjønn og tradisjoner. Som Koranen (21: 107) sier, "Vi har bare sendt deg [Åh Muhammad] som en nådesbevisning til all verden."

Faktisk presenterer islam en erkjennelse av global menneskelig mangfoldighet- uten sidestykke i andre systemer, og ikke funnet i andre religioner.

La oss grundig ta i betraktning følgende guddommelige utsagn der Gud adresserer alle mennesker uten unntak, uavhengig av deres rase og tro. Koranen (49:13) sier: "Dere mennesker, Vi har skapt dere som mann og kvinne og gjort dere til folk og stammer, slik at dere må kjenne hverandre."

Den mest ansette av dere i Guds øyne er den mest gudfryktige. Gud vet, er vel underrettet.»

I dette verset understreker Koranen at alle mennesker, uavhengig av deres farge og rase, er alle nedstammet fra Adam og Eva, og at forskjellene mellom dem ikke er ment å favorisere en over en annen, men heller for å få dem til å kjenne og samarbeide med hverandre. Det fremgår videre at overlegenhet og ære tilhører dem som tilber Gud og fører et liv i fromhet.

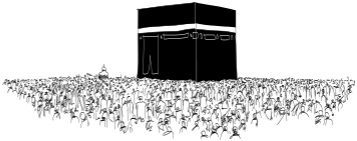
Islam presenterer et globalt perspektiv av menneskelig mangfold, uten sidestykke i forhold til andre systemer, og ikke funnet i andre religioner.

Koranen (30:22) trekker til og med oppmerksomheten mot at språkdiversitet, hudfarge og kulturelle forskjeller utgjør en guddommelig velsignelse, samt et tegn på Guds kreative kraft i dette universet- i likhet med storheten ved opprettelsen av himmel og jord. Herav nevnes også at bare fornuftige mennesker med visdom, oppfatter og reflekterer over disse tegnene.

Skjønt artikkel 1, uten tvil er den viktigste artikkelen i Verdenserklæringen om menneskerettigheter (UDHR) - bestemmer at "alle mennesker er født frie og like i verdighet og rettigheter" - vedtatt i 1948 og implementert senere, så er det like sant at profeten Muhammad over 1.400 århundrer siden vendte et nytt kapittel i menneskets historie da han gjorde en erklæring angående menneskerettighetene. Han sa mens han leverte en historisk tale, "Åh godtfolk! Deres Herre er En og deres far [Adam] er én. En araber har ingen overlegenhet over en ikke-araber, og en ikke-araber har heller ingen overlegenhet over en araber; en hvit person har ingen overlegenhet over en svart person, ei heller har en svart person overlegenhet over en hvit person- unntatt i fromhet.» (Ahmad 23489)

630 Kr

Muhammad, islams sendebud

Åh godtfolk! Deres Herre er En og deres far [Adam] er én. En araber har ingen overlegenhet over en ikke-araber, og en ikke-araber har heller ingen overlegenhet over en araber; en hvit person har ingen overlegenhet over en svart person, ei heller har en svart person har noen overlegenhet over en hvit person -unntatt i fromhet.»

1948

Verdenserklæringen om menneskerettigheter (UDHR)

Som bestemmer at “..alle mennesker er født frie og like i verdighet og rettigheter.”

Å ta vare på miljøet er en del av troen og i dens befordring

Noen filosofer anser mennesket som den absolutte universale mester, som kan disponere over ressursene til egen fordel i oppfyllelse av hans lidenskap. Som den absolutte mesteren kan han gjøre hva han enn ønsker uten tanke på straff, selv om det betyr ødeleggelse av jordkloden og artene deri. I sterk kontrast til dette er det andre mennesker som ikke ser på seg selv til å ha fordel over andre, og at man bare er en blant millioner av andre arter som bor på jorden. Hvordan ser islam på menneskets forhold til verden?

Den islamske oppfatningen av menneskets forhold til verden er basert på tro og intellekt, noe som resulterer i detaljerte bestemmelser i å regulere forholdet til medmennesker, dyr, naturkilder og kloden vår.

Det første som trekker oppmerksomheten til dette forholdet, er balansen som Koranen rammer inn mellom mennesket og verden. Faktisk har Gud æret mennesket, og begunstiget ham over resten av skapningene (17: 70); Han har underkastet for mennesket verden og skapningene deri til å dra nytte av og vise omsorg overfor (14: 32-33). Således

er mennesket ikke bare en skapning blant millioner av andre skapninger; men snarere er han en æret og aktet skapning som har blitt tildelt kloden til sin fordel (2: 29).

Samtidig understreker Koranen at mennesket ikke er den ultimale mesteren over verden som kan gjøre og styre som han ønsker. Den høye posisjonen mennesket besitter tillater det på ingen måte å ødelegge jorden og dens ressurser. Dette understrekes fra den Suverene, den sanne Gud og Skaper, at menneskets rolle og stilling ligger i å være en viseregent på jorden. Dette vil si at Gud har utnevnt mennesket som forvalter; en rettighet som gir ham rett til å utnytte ressurser og tjene som jordens "vaktmester". Gud har også befalt mennesket å engasjere seg i utvikling og produksjon av jordens ressurser for menneskets generelle velferd, uten å skade andre mennesker eller andre skapninger. (2:30 , 11:61).

For å markere dette faktum, har islamsk lov -eller shari'ah, lagt ned detaljerte regler for å styre dette nære forholdet mellom mennesket og verden. Følgende er eksempler på slike regler:

1. Omsorg for dyr

Tallrike utsagn er tilskrevet Muhammad (fvmh) som fremmer dyrenes rettigheter, og lover som viser kjærlighet til dyr og som belønnes i livet Heretter. Profeten (fvmh) advarte mot misbruk av dyr, og varslet mot alvorlig guddommelig straff som konsekvens for de som utøver dyremishandling.

Det første sammenslutning som fremmet dyrevelferd, "det Kongelige samfunn for Forebygging av Grusomhet til dyr" (RSPCA), ble grunnlagt i Storbritannia år 1824, og den første hjemmel som kriminaliserte dyremisbruk ble godkjent i 1949. Loven som beskytter dyr, foruten islam, er en moderne utvikling. Til sammenligning forbød islam dyremishandling og kriminaliserte misbruk av dyr for mer enn 1400 år siden. Mange beretninger av praktisering av dette tilskrives profeten Muhammad (fvmh), som strengt advarte,, mot misbruk av dyr. Handlinger som sulting, torturering, overbelastning, skade, og å slå eller piske dyr over hode og ansikt; -alle handlinger av slik grusomhet; er strength forbudt i islam. Nedskrivning av disse læresetningene er velkjente, og finnes i tekster innad islamsk lovgivning.

Kanskje kan leseren innse hvorvidt islam fremmer dyrevelferd ved å lese fortellinger om profeten Muhammad (fvmh), der han for eksempel snakker om en kvinnelig prostituert som en gang så en hund pese ut av overveldende tørst. Rørt av medfølelse til hunden, fylte hun skoen sin med vann fra en nærliggende brønn, og ga hunden vann å drikke. Gud tilga henne på grunn av godhetens handling, selv om prostitusjon er strengt forbudt (Al-Bukhari: 3280).

I 632 e.Kr, forbød islam dyreplageri, herunder blant annet sulte dyr, torturere dem, belaste dem mer enn de kan bære eller påføre skade på dem

Den første sammenslutning som fremmet dyrevelferd ble grunnlagt i Storbritannia i 1824

Den første hjemmel som kriminaliserer dyreplageri ble godkjent i Storbritannia i 1949

2. Omsorg for planteriket

Islam oppfordrer sine etterfølgere til å ta vare på flora og jordbruk, enten det er til egen fordel eller til fordel for medmennesker og andre skapninger.

I en fortelling informerer profeten Muhammad (fvmh) oss om at hvis en person planter eller hjelper til å plante noe som er til nytte for andre; som en fugl, en person eller et dyr, og det spiser fra det, vil dette bli ansett som veldedighet på hans vegne, som han vil bli belønnet for. (Al-Bukhari 2320)

Profeten Muhammad (fvmh) går så langt som å beordre muslimer til å vende alle steiner for å finne løsninger til miljøets velferd og utvikling, selv om de skulle befinne seg i de mest dystre og utfordrende tider. I en beretning nevner han at dersom Dommedag skjer mens noen fortsatt holder et palmefrø for å plante det, bør han plante det så godt som mulig -slik at denne handlingen regnes for ham som en veldedighetsakt. (Ahmad: 12981).

Tradisjonen anser jordens utvikling som et av målene ved islam, og derav en tilbedelseshandling; selv i de mørkeste og mest utfordrende tider.. Det understrekes videre at ingenting burde hindre en fra å engasjere seg i en slik edel sak, selv i tider med stor uro og fryktsomme omstendigheter.

3. Omsorg for naturressursene

Islam understreker også viktigheten av å ta vare på miljøet. Viktigheten ved å passe på å ikke ødelegge eller forurense ressursene, fremlegges tydelig i islams lære. Denne læren gir en omfattende plan basert på prinsippet, "en unse av forebygging er bedre enn et pund av kur." Planen beskriver blant annet viktigheten av individuell ivaretagelse, bevaring av naturressurser og kriminalisering av de som misbruker den.

- Islam forbyr å kaste bort naturressurser; først og fremst sløsing med vann, selv om man har til hensikt å bruke det til en tilbedelsehandling for renselse før bønnen skal utføres.

- Det forhindrer også de innflytelsesrike menneskene i å monopolisere naturressurser på en slik måte at de skader andre. Dermed forbys det å nekte andre vann (en naturressurs), ild (energi) og beitemark (mat). (Abu Dawud: 3477)

Guds sendebud erklærte at å ta godt vare på miljøet er en del av troen og i dens befordring.

- Islam forbyr også alt som forbindes med å ødelegge miljøet. Et eksempel er forbud mot urinering i stillestående vann, som fører til forurensning av vannet. Forbudet omfatter å lette seg selv på veier og steder som besøkes av mennesker, for eksempel ved skyggefulle steder hvor folk går eller hviler.

Dette er bare noen få eksempler fra en lang liste over praksis som ikke er fremmed for islam. Sendebudet anså det å ta vare på miljøet, og ta en aktiv rolle i å utføre enkle handlinger - som bare det å fjerne noe skadelig på veien, ikke bare er en rettfærdig handling, men også en del av sann tro (Muslim: 35).

Islam fremhever kunnskap og vitenskap.

Det er ingen tilfeldighet at det første ordet som ble åpenbart til profeten Muhammad (fvmh), var "Les". Koranen og profetens tradisjon understreker viktigheten med å søke etter all form for kunnskap på alle varierte områder for menneskets interesse. Det anses at den vei en muslim følger for å søke kunnskap, er den vei som vil ende med Paradiset. Profeten Muhammad (fvmh) sa en gang: "Gud vil gjøre veien til Paradiset lett for den som går kunnskapens vei." (Muslim: 2699).

Profeten (fvmh) demonstrerte også ved å illustrere at en lærds persons overlegenhet over en hengiven tilbeder, er som hans egen overlegenhet over den minst dydige av alle muslimer . (At-Tirmidhi: 2685).

Det er av denne grunn at islam aldri har hatt konflikt mellom tro og vitenskap, i motsetning til mange andre religioner. Vitenskapelige undersøkelser har aldri blitt undertrykt, og ikke har forskere blitt forfulgt på grunn av sine vitenskapelige uttalelser og konklusjoner. Under Middelalderen i Europa, også kjent som vitenskapens mørketid og økonomisk tilbakegang, ble utallige vitenskapsmenn forfulgt og fengslet, eller mistet livet for sin vitenskapelige nysgjerrighet. Islam har tvert imot alltid oppfordret til vitenskap og kunnskap, og oppmuntret dets følgere til å hengi seg i det, og lære det videre til andre så lenge det er til gagn for menneskeheten.

Så da er det til ingen overraskelse at de fleste muslimske vitenskapsmenn og forskere startet karrieren sin ved å studere og memorisere Koranen, samt hengi seg til å forstå religionen fullt ut. Deretter utmerket de seg på sine egne felt som de spesialiserte seg i.

Islam respekter kunnskapsrike folk som opplyser andre og formidler kunnskapen videre. De blir høyt aktet og æret, i slik en grad at profeten Muhammad (fvmh) en gang bemerket at alle Guds skapninger ber for de som opplyser og lærer videre til andre. (At-Tirmidhi: 2685).

LAUNCHING

CURIOSITY

[CLICK HERE](#)

De fleste muslimske vitenskapsmenn og forskere startet karrieren sin med å studere og memorisere Koranen, som inspirerte dem til å utmerke seg i ulike fag og interessefelt.

Kjente muslimske vitenskapsmenn

1. Al-Khawarizmi (Baghdad, 790-850):

En anerkjent matematiker, astronom og geograf. Han er utvilsomt den opprinnelige oppfinneren av algebra, og det var gjennom ham at de arabiske termer som algebra og null ble lånt av de europeiske språkformer.

2. Ibn Al-Haytham (Kairo, 965-1040):

Hans kjente latinske navn er Alhazen, Han var en fysiker, matematiker og astronom, som ga betydelig bidrag til prinsippene for optikk, astronomi, matematikk og mange andre forskningsfelt. Oppfinnelsen av kameraet tilskrives ham. Faktisk har mange forskere innen fysikk, matematikk og astronomi bevist at ordet kamera kommer fra det arabiske «qumra» -eller «mørke rom», som han også får æren av å ha oppfunnet. I tillegg utviklet Ibn al-Haytham kameraets obskura, som er en mørkere boks med en konveks linse, eller åpning, for å illustrere prinsippet ved lysstråler som reflekteres fra et belyst objekt, hvorav lyset passerer gjennom et lite hull i et mørkt rom, og dermed projekteres et bilde av et objekt opp ned på en hvit vegg inne i rommet.

3. Al-Biruni (Chorasmia, 973-1048):

Kjent som Alberonius på latinsk. Han var en av de største lærde under den middelalderiske islamske æra, og var velbevandret i fysikk, matematikk, astronomi og naturvitenskap, samt mange andre vitenskapelige disipliner. Han var den første til å beskrive jordens tyngdekraft, og den første til å introdusere en teori på at jorden sirkulerer rundt sin egen akse, mens den kretser i bane rundt solen.

4. Az-Zahrawi (Andalusia, 936-1013), kjent i Vesten som Albucasi; han var en muslimsk kirurg som av mange har blitt beskrevet som den moderne kirurgis far. Arbeidet hans, som har blitt oversatt til mange språk, har vært en referanse i mange bøker for medisin og kirurgi i århundrer. Faktisk har hans banebrytende bidrag til kirurgis fagfelt, inkludert instrumenter brukt under kirurgiske inngrep, vært en del av studiet i tallrike bøker innen medisin. Az-Zahrawis bøker har hatt enorm innvirkning både i Øst og Vest, der noe av hans forskning fortsatt brukes i den medisinske disiplin per i dag.

5. Ibn Sina (Bukhara, 980-1037), kjent med sitt latinske navn Avicenna; Han var en anerkjent lege og filosof, hvis talent og ferdigheter overgikk hans samtid. Han beskrev tallrike medisinske fenomener, og beskrev behandlinger som da var helt ukjente. I tillegg fremmet han vitenskapelig forskning i medisinsk studie, og gjorde bemerkelsesverdige oppdagelser som fortsatt er aktuelle i dag. Det er kjent at hans banebrytende verk *The Canon of Medicine*, var standard i all medisinsk pensum i Europa frem til midten av 1700-tallet.

Som en kjent ledende figur i den medisinske lære, sørget ibn Sina for gratis behandling til pasienter, både som en humanitær gest, og en måte å vise sin takknemlighet til Gud på som hadde gitt ham kunnskapens gave.

6. Ibn An-Nafees (Damaskus, 1213-1288): En anerkjent lærd innen islamsk lovgivning, og en av de mest enestående lege og fysiolog i menneskehetens historie. Han er kjent for å være den første til å oppdage og beskrive lungesirkulasjonen. I tillegg la han også fram en god del medisinske teorier som fortsatt er like aktuelle i dag.

Islam omfavner alle aspekter av menneskelig bestrebelser til det gode

Kanskje kommer det overraskende på mange at islam ikke bare er et sett av handlingsritualer og moralsk lære, slik tilfellet er med mange kjente trossamfunn

Faktisk er islam ikke bare et åndelig behov som muslimer oppfyller i moskéer gjennom bønn og påkallelser.

Det er heller ikke bare et viss sett synspunkter og overbevisninger forfektet av dets tilhengere, omfattende økonomiske og miljømessig system, et sett med regler og prinsipper for å bygge opp et samfunn og dets system, heller ikke bare et sett av moralske verdier og manerer ved omgåelse av andre.

Islam er en omfattende livsstil. Den dekker alle aspekter av livet og mer. Til tross for dette begrenser islam ikke folks frihet, men i det omfang det letter livet deres slik at innsats er rettet mot kreativitet og oppbygging av sivilisasjonen. Faktisk er det en av de største velsignelsene Gud noensinne har skjenket menneskeheten, som Koranen (5: 3) understreker.

En gang sa en ikke-muslim sarkastisk til profetens ledsager Salman Al-Farisi: "Profeten deres har lært dere alt, til og med hvordan dere skal urinere og slippe avføring!" Salman svarte; "Ja, så sannelig, det har han." Så forklarte han mannen etiketten ved bruk av toalettet. (Muslim: 262).

Islam er en omfattende livsstil som dekker alle aspekter og dimensjoner av livet uten unntak.

Islam omfavner dette livet og livet Heretter

Oldtidens egyptere mummifiserte deres døde, og begravde alle deres dyrebare eiendeler sammen med dem fordi de trodde at de ville ha bruk for det i det hinsidige.

Tibetanske buddhister utøver fortsatt "himmelbegravelse", der liket av en død person blir lemlestet og spredt på toppen av et fjell, slik at fgribber og åtseletere kan spise av liket. Hinduer kremerer sine døde fordi de tror at brenning av en død kropp betyr frigjøring av ånden.

Dette er bare noen få eksempler på begravelsesritualer som praktiseres av tilhengere av ulike trosretninger for å ta farvel med de døde. Disse praksisene har forandret seg og variert i henhold til tid, også i samsvar med den religiøse tro som holdes av mennesker angående liv etter døden. Slik praksis gir opphav til en rekke spørsmål som krever overbevisende svar: Er det liv etter døden? Hvis ja; hva er dets natur, og hva vil vi trenge der?

Svarene er av avgjørende betydning, fordi døden er den ultimale sannhet og universelt anerkjent å være uten tvil om, og som venter på oss alle uten unntak. Dette gjelder uansett om vi tror på et liv heretter, uansett om ens tro er begrenset til bare det materielle som oppfattes med sansene, hvorvidt man er forberedt på det avgjørende øyeblikk, eller prøver å ignorere det ved å engasjere seg i distraksjoner og fornøyer.

Til tross for alle forsøk på å ignorere denne sannheten, er det et vedvarende spørsmål som er overhengende, uansett om man stopper opp og reflekterer eller ei: Er døden den endelige slutten, er det ingenting annet etter det? For å si det enkelt; er vår eksistens uten mål og mening?

Døden er den ultimale sannhet og universalt enighet om å være det som det ikke er noe tvil om, og som venter på oss alle uten unntak - uansett om vi tror på et liv heretter, eller om ens tro er begrenset til bare det materielle som oppfattes med sansene.

Dette spørsmålet kommer ofte til våre tanker og gjentas i Koranen på forskjellige måter, og sier samtidig at mange mennesker på Dommedag vil angre på at de ikke reflekterte over dette, og dermed ikke gjorde de nødvendige forberedelsene til avreisen fra denne verden. Noen vil angerfullt uttrykke: "... om jeg bare hadde sendt i forveien noe godt for mitt liv!» (89:24). Andre vil beklage sin skjebne og si; «Hadde jeg bare vært støv!» (78:40)

Alle følgere av guddommelige religioner tror på et liv etter døden, og dets belønning og straff.

Det er et kjent faktum at følgere av guddommelige religioner tror på et liv etter døden, og de tror på belønning og straff i et liv heretter. Dette er essensen i budskapet som alle profeter og sendebud ble sendt med. I tillegg vitner intellektet om at liv, religion og moralske verdier vil være meningsløst og ubrukelige hvis det ikke var et liv etter døden, der folk vil bli belønnet eller straffet etter deres gjerninger.

Mange tror imidlertid feilaktig at religion og tilbedelse ikke kan gå hånd i hånd med å skaffe rikdom, underholdning og utvikling. Misforståelsen er at man må leve enten for dette livet eller for det etterfølgende, da dette livet og etterlivet ikke kan komme sammen, akkurat som dag og natt aldri kan komme sammen.

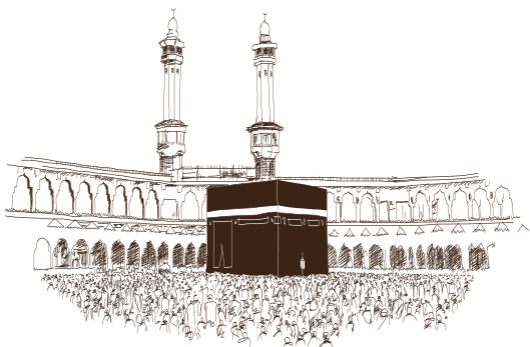
Faktisk tar deres forbauselse ingen slutt, og det er enda vanskeligere for noen å tro at den åpenbare barrieren mellom tilbedelse og underholdning, eller mellom tilbedelse og rikdom, ikke eksisterer i islam. Profeten Muhammad (fvmh) informerte oss om at man vil bli belønnet for hva som helst av gode gjerninger, så lenge det er gjort med den beste intensjon. Selv de enkleste handlinger som å fjerne en skadelig gjenstand- om så bare en torn- fra veien, eller legge en matbit i munnen til sin ektefelle. (Al-Bukhari: 56).

Da profeten Muhammad (fvmh) en gang informerte sine ledsagere at det var uendelige mange måter å gjøre gode gjerninger på, overrasket han dem stort ved å si: "...og ved hver samkvem for hver av dere (med sin kone) er en god gjerning." De spurte: "hvordan kan vi bli belønnet for å tilfredstille våre egne seksuelle lyster?" Han svarte: "Hvis dere tilfredstilte det ulovlig, ville dere ikka da begå synd?" De svarte "Ja selvfølgelig." "Likeså, sa han, "ved å tilfredstille dere selv lovlig (med deres make), vil dere bli belønnet for det." (Muslim: 1006).

Derfor, den som lærer om islam merker fra første stund man blir introdusert til denne troen, balansen islam viser til mellom nåværende liv og livet etter døden. Mens Koranen ber folk strebe etter å tilbe Gud for belønning i det hinsidige, understrekes det samtidig viktigheten ved å streve hardt i denne verden og søke Guds gavmildhet (62: 9-10). Dermed er de verdige belønning så lenge de har til hensikt å gjøre godt, og søker Guds velbehag. Siden islam omfatter alle aspekter av livet, betraktes alle menneskelige handlinger som gudstjenester så lenge de er i tråd med de rette intensjonene. En muslim er pålagt å tilbe Gud ved å gjøre jobben sin forsvarlig for å tjene til livsopphold, oppdra sine barn, ta vare på sin helse og omgivelser, og forbedre samfunnet like mye som han tilber Gud gjennom bønn, faste og veldedighet.

Dette utgjør en av hemmelighetene bak den psykologiske velvære og indre fred for en muslim når han blir oppmerksom på harmonien som eksisterer i islam. Harmonien mellom dette livet og livet Heretter, dets fornøyelser og tilbedelser, er ikke i konflikt, men utfyller hverandre.

Derfor understreker islam læresetningen som omfatter islams synspunkt i dette henseende, og som en muslim er befalt å hengi seg til: Jeg dedikerer livet mitt og alle mine affærer til tilbedelse av Gud, og ikke bare med bønner og min hengivenhet, og jeg forventer belønning fra Ham for å gjøre det. Han alene vil dømme mine gjerninger og vil belønne meg for dem etter døden, og hermed overgir jeg meg til Guds befalinger og Hans religion, islam (6: 162).

Islam fremmer kommunikasjon med andre

Manuskriptet skrevet av Ahmad Ibn Fadhlān, den anerkjente muslimske globetrotter representerer det tidligste kjente øyenvitnet om russisk sivilisasjon og skandinaviske vikingeliv og dets samfunn. I manuskriptet beskriver han hendelser som skjedde i disse samfunnene i levende detaljer.

I 921 evt. la Ahmad Ibn Fadhlān ut på en fantastisk reise, som kan betraktes som den viktigste reisen i kulturell kommunikasjon under middelalderen.

Han forlot Bagdad, kjent som datidens største sivilisasjon og vitenskapens hovedstad, for å besøke et stort antall land. Hendelsene han hadde sett, og folk han hadde møtt, dokumenterte han i et manuskript. I lang ettertid ble det funnet i Russland, og hans reiseskildringer ble publisert for første gang i bokform i 1923.

Viktigheten av Ahmad Ibn Fadhlans skrifter, som amerikanske forfatteren Michael Crichton beskriver i sin bok, *Eaters of the Dead*, forklares at araberne i Bagdad "var muslimer og sterkt dedikert til denne religionen. Men de var også eksponert for folk som var utseendemessig forskjellig, oppførte seg annerledes, og trodde på noe annet enn dem selv. Araberne var faktisk de minst innelukkede mennesker i verden på den tiden, og dette gjorde dem suverent observante på utenlandske kulturer." (HarperCollins-utgivere, 1976, s. 10)

Derfor krever islam sine følgere å stå sammen med andre og ta aktivt del i reformer for å bygge opp sivilisasjonen, samt omgås og kommunisere med den høyeste grad av etisk atferd -til tross for kulturelle og religiøse forskjeller. Det understrekes at isolasjon og sosial reserverthet er ikke karakteristisk for den sanne islam. Det er av denne grunn at profeten Muhammad (fvmh) observerte at en person som blander seg med mennesker og kontrollerer sin irritasjon med tålmodighet, er langt bedre enn den som ikke blander seg med mennesker og tolerer sin irritasjon med tålmodighet (Ibn Majah: 4032).

**En Skaper som ene
og alene fortjener
tilbedelse**

Islam

Islam understreker at bare en ren teoretisk tro ikke er tilstrekkelig til å være en sann troende. Således, hvis man tror at Herren og Skaperen er En, følger det automatisk med at man ikke tilber andre enn Ham.

Det arabiske ordet 'Allah', Guds rette navn, betegner de tre følgende prinsippene tilsammen:

- Den som fortjener å bli tilbedt, Den som folk dedikerer sine oppriktige bønner og faste til. Den som alles hjerter vender seg til, og som de retter alle sine tilbedelseshandlinger til.
- Storheten i Hans vesen, attributter og herlighet er i en slik grad at det begrensede menneskelige sinn ikke kan begripe omfanget av Hans Allmektighet, eller forstå dens virkelighet.

- Han er den som hjerter er knyttet til, og Den man lengter etter, og Den som mennesket finner fred og ro i sitt hjerte når de husker Ham, og opplever stor glede i å søke nær Ham og tilbede Ham.

Koranen understreker viktigheten med å ha et riktig Guds konsept, og å rense disse konseptene fra alle forvrengninger og ufullkommenheter som måtte være knyttet til det, og forkaste alt som mindregjør Guds storhet og herlighet.

Koranen forklarer at Gud er Skaperen og Opphavsmann av universet og dens kompleksitet til minste detalj, så vel som lovene Han har lagt i den. Han er den eneste Skaper, og alt kommer til uttrykk ved Hans absolutte vilje og umåtelige kunnskap. Ingen kvinne unnfanger eller føder uten Hans Viten og vilje. Ikke en regndråpe faller, eller en forandring finner sted om natten eller dagen, om det er tydelig eller skjult, i ethvert aspekt av dette store universet, uten at Han omslutter det med Sine evner, kunnskap, barmhjertighet og altomfattende kraft (41:47 ; 6:59).

Gud har de beste, de mest perfekte og de vakreste navn.

Han er den Allmektige, som ene og alene har den utimale makt, og ingen eller ingenting overkommer Ham; den mest Barmhjertige, hvis barmhjertighet omfavner alt og alle; og Gud er den Høyeste, hvis ingen ufullkommenhet overhodet kan knyttes til.

Når folk en gang hevdet at Gud skapte himmel og jord på seks dager, og at på den syvende dagen hvilte Gud og ble uthvilt, avkrefter Koranen (50:38) slik falsk påstand, og sier: "Vi skapte himlene og jorden og det som mellom dem er på seks dager, og ingen tretthet rørte Oss." Faktisk er falske påstander av denne art kun gjort som et resultat av å sammenligne Gud til skapelser det menneskelige sinn er kjent med, men ingenting kan være lenger fra sannheten, for Gud er Skaperen -og alle andre ting og alt annet er Hans skapninger.

Nødvendigheten med oppriktig tilbedelse av Gud ene og alene, uten å sette noen ved Hans side, er tematikken som islam legger mest vekt på i aller høyeste grad og gjør det klart og tydelig. Faktisk kalte alle Guds budbringere folket sitt til denne svært essenselle forordningen.

Hvordan kunne da Skaperen være som Hans skaperverk? Som Koranen sier, "Det er ingenting som Han! Han er den Hørende, den Seende " (42:11).

Ifølge islam er Gud allmektig og en rettferdig dommer som ikke feiler så mye som et atoms vekt. Uansett hva vi oppfatter i dette livet, vitner det om Hans absolutte visdom og ubegrensede nåde. Akkurat som et lite barn kanskje ikke er klar over visdommen bak foreldres formaninger og ikke kan forstå eller forklare dem på grunn av den enorme forskjellen mellom hans egen intellekt og tankekapasitet og deres, kan menneskelig forståelse ikke begripe omfanget av Guds visdom, og hensikt med noen aspekter av Hans skapelse og vilje

Islam viser videre til at bare teoretisk tro ikke er nok til å være en sann troende. Dermed, hvis man tror at Herren og Skaperen er Én, må man tilbe Ham ene og alene. Ingen handlinger av tilbedelse bør rettes til andre enn Gud, ei heller skal noen bønn gjøres til andre enn Ham. Man skal tilbe Gud uten mellomledd eller forbønnsmenn, for Skaperen er høyt hevet over alt.

Mens konger eller presidenter kanskje ikke er oppmerksomme på de fattige og svakes behov, og ikke kan ettergi alle deres forespørsler eller støtte dem uten hjelp fra deres hjelpere og medarbeidere, vet Gud hva som ligger åpent og hva som er skjult. Han er Allmektig og den sanne Suverene som har makt over alle ting. Hele universet er under Hans kontroll, og når han bestemmer en sak, sier Han bare "bli", og det blir. Hvorfor da vende til andre enn Ham?

Koranen sier tydelig at tilfredshet og lykke ikke kan realiseres fullt ut med mindre en muslim vender seg til sin Herre og ber til Ham om å oppfylle sine ønsker og behov. Gud har makt over alle ting, og Han er den Allmektige og Ærbødige som elsker, og viser Sine skapninger enorm godhet på måter de ikke skjønner hele omfanget av.

Han belønner dem også forholdsmessig når de vender seg til Ham og viser ydmykhet overfor Ham (2:28 ; 27: 62-63).

Så det islam understreker og gjør helt klart, er det som alle Guds budbringere kalte folket sitt til; nemlig nødvendigheten med oppriktig tilbedelse av Gud ene og alene, uten å forbinde andre med Ham (16: 36). Ingen budbringer, engel, eller helgen, uansett hvor gudfryktige de måtte være, skal påkalles utenom Gud under påskudd av å være mellomledd mellom Gud og Hans tjenerne. De er alle Guds skapninger og Hans slaver, og det skal ikke være noen mellomledd mellom Gud og Hans slaver, for Han er alltid nær, og Han kan høre deres stemmer og svare på deres bønner så lenge de tilber bare Ham alene

En person som har oppriktig vendt seg til Gud, vil definitivt oppleve den søte smaken av lykke og nyte indre fred og ro. Han vil ikke oppleve forvirring, fortvilelse eller angst, for han vet at Skaperen og Besitteren av alt er Én, og dermed vender han seg ikke til noe annet enn Gud og søker heller ingen annet tilfluktssted enn hos Ham.

Denne betydningen finnes i et kort kapittel (*surah*) med tittelen *Al-Ikhlās* (oppriktighet), som er kjent som et av de mest berømte og viktigste kapitlene i Koranen.

LAUNCHING

CURIOSITY

[CLICK HERE](#)

Koranen legger vekt på at alt skjer med Allahs kunnskap og vilje; selv bladene som faller fra trærne og regndråpene som daler ned.

Surah Al-Ikhlâs –Koranens kapittel om oppriktighet

I denne surah instruerer Gud profeten Muhammad (fvmh) følgende, som om han svarte på spørsmålet; "hvem er Gud"?

- Gud er den Ene, som har ingen partnere, og alene den som er verdt tilbedelse.
- Alle skapninger -uten unntak- er avhengige av Gud, og vender seg til Ham for at deres behov og forespørsler skal bli bønnhørt og forsynt.
- Ære være Ham, og høyt hevet over påståelsen om at Han skulle være avlet av noen, eller ha avlet noen; for Han er den Første (Al-Awwal), som alltid har eksistert, og som ikke etterfølges av noe eller noen.
- Han er uten Sitt like, og ingen kan sammenlignes med Ham i eksistens eller attributer, for Han er Skaperen over alt, og alt annet er Hans skapelse.

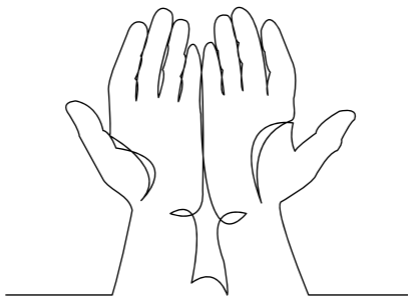

Harmonien mellom universets lover og de islamske lovene

Gud skapte universet som vi lever i. Fra de aller minste celler som bygger opp menneskekroppen, og det som er enda mindre, til galaksene langt borte. Alt ble opprettet med den ytterste nøyaktighet og med utrolig regularitet, som foruten alt liv og natur ikke vil kunne opprettholdes. Alle naturalister bekrefter at ubalanse eller uorden i dette systemet, uansett hvor lite, vil uunngåelig føre til store skader eller total ødeleggelse

En muslim mener at Skaperen av dette mirakuløse systemet, i all dets nøyaktighet og regelmessighet, kjenner lovene, bestemmelsene og livsstilen som passer best for menneskeheten. Religionen Han har foreskrevet er det eneste systemet som passer for mennesket, og som er bestemt til å bringe alle aspekter av livet til et menneske i harmoni. Gud den Allmektige forklarer i Koranen at universets Skaper vet best hva som er til det beste for Hans skapninger: "Skulle ikke Han kjenne den Han har skapt? Han er den Utgrunnelige, den Innsiktsfulle.» (67:14)

Ingen prestedømme i islam

Mange religioner har gitt et religiøst privilegium til enkelte personer til fordel for utelukkelse av andre. Folkets tro og tilbedelse er da betinget, og av samtykke og godkjenning fra disse personene. Ifølge slike trosretninger fungerer individene som mellommenn mellom mennesker og Gud, som gir tilgivelser og hevder å kjenne til det usynlige, og anser de som motsetter dem dømt til fortapelse og elendighet..

I islam er det imidlertid ikke et slikt embete som «prest». Istedet hedrer islam mennesket, holder det i høy aktelse og frigjør det fra åndelig autoritet som kommer mellom seg selv og Gud. Islam avviser helt og holdent ideen om at menneskelig lykke, omvendelse eller tilbedelse, skal bero på eksterne enkelt individers vilje, uansett hvor dydig og hengivne de kan være.

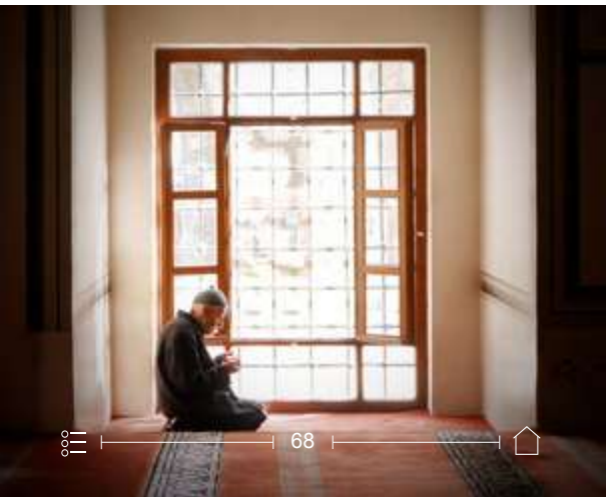

Islam hedrer mennesket, holder det i høy aktelse og frigjør det fra åndelig autoritet som kommer mellom seg og Gud. Islam avviser helt og holdent ideen om at menneskelig lykke, omvendelse eller tilbedelse, skal bero på eksterne enkelt individers vilje, uansett hvor dydig og hengiven de kan være.

Islam har også frigjort mennesket fra all autoritet til å hevde at religiøs kunnskap er dets privilegium. Vi finner at Koranen ikke bare ser på religiøs kunnskap og forståelse av Koranen til å være en rett for alle mennesker, men også ansett som en plikt. Det beordrer alle muslimer -uten unntak, å lese Koranen, forstå den, reflektere over betydningen, og deretter handle ut ifra dens forordninger. (38:29)

Derfor er tro og gjerningshandlinger mellom mennesket og dets Herre, og ingen har rett eller privilegium til å fungere som mellommenn mellom mennesket og Gud. Gud er den Allmektige, alltid nær Sine tjenere. Han hører deres bønn, og responderer. Han ser deres tilbedelse og hører deres påkallelser, og belønner dem for det. Intet menneske har privilegium til å gi tilgivelse for synder, eller akseptere botgjørelse. Således, når en person oppriktig vender seg til Gud, tilgir Gud ham og aksepterer hans botgjørelse. Som Koranen sier (2:186); Når Mine tjenere spør etter Meg, se, Jeg er nær. "Jeg svarer den bedendes bønn når han ber til Meg. Måtte de så høre på Meg, og tro på Meg, så de må finne den rette vei."

“

Koranen gjør det klart at Gud er alltid nær til den som oppriktig vender seg til Ham og påkaller Ham.

Er det noen spesielle ritualer for å omfavne islam?

En person som ut fra overbevisning ønsker å konvertere til islam, trenger ikke å utføre noen komplekse ritualer. Han trenger ikke å konvertere på et spesielt sted, eller i nærvær av en bestemt myndighet. Alt han trenger å gjøre, er å bekjenne de to vitnesbyrdene om tro, og forstå betydningen fullt ut, tro på dem, og være forberedt på å handle etter deres forordninger. De to vitnesbyrdene om tro er:

Ash hadu an laa ilaaha illallaah (Jeg bevitner at det er ingen annen gud enn Allah). Som betyr: Jeg tror helt og holdent på at ingen andre enn Allah er verdig tilbedelse, og jeg overgir meg villig til tilbedelse av Ham alene, og setter ingen partnere ved Hans side.

Wa ash hadu anna Muhammadan rasul-ullaah. (Og jeg bevitner at Muhammad er Allahs sendebud). Som betyr: Jeg bevitner at Muhammad er Allahs sendebud, som Han har sendt til menneskeheten. Jeg vil adlyde hans beordringer, unngå det han har forbudt, og tilbe Allah ifølge hans veiledelse og praksis.

Sannheten om Guds budbringere

Gud

Gud skapte folk for å tilbe Ham alene, og sendte budbringere til dem for å lære dem Guds lover, samt minne dem på Hans religion. Budbringerne reformerte folks villedede religioner, og verdslige saker, ved å være eksempler for dem å etterligne, motsette seg korrump praksis og kalte dem til den rette vei. Derav skulle de ikke kunne ha argumenter for å avvise den sanne tro. Hva er da sannheten om disse budbringerne?

D De var mennesker

Koranen understreker i utallige vers at alle profeter og sendebud er mennesker som Gud favoriserte med åpenbaring og et guddommelig budskap. Til tross for den menneskelige likhet mellom disse budbringerne og folket, var de allikevel forskjellige i den grad at de hadde høyeste status av fromhet og oppriktighet, for Gud hadde utvalgt dem til å formidle Sitt budskap og religion til menneskeheten. Som Koranen viser til; Si: «Jeg er bare et vanlig menneske, som dere. Men meg er åpenbart ...”(18:110).

Således er alle Guds budbringere mennesker, som er født, som dør og blir syke, som alle andre mennesker. De deler alle kvaliteter med mennesker og deler deres behov.

De har ingen guddommelige egenskaper overhodet, for bare Gud har guddommelige egenskaper. De er mennesker som Gud åpenbarte til blant annet gjennom englene eller ved inspirasjon.

Tidligere nasjoner fant det så overraskende at Gud skulle gi åpenbaringer til et menneske iblant dem. Gud mislikte at de ble overrasket over dette, og sier at deres overraskelse er uberettiget, for det er bare gjennom åpenbaring at Guds veiledning og Hans religions lære kan nå folk (10: 2).

Deres sanne posisjon bør ikke overdrives

Gud hadde valgt den beste blant menneskeheten for å formidle Sitt budskap. De nådde det høyeste nivået av rettferdighet og integritet. Koranen (6: 84-87) beskriver dem som "rettledet", "æverdige", "rettferdige", guddommelig utvalgt, og "begunstiget" over andre mennesker".

Hvis. noen av budbringerne gjorde feil, ville Gud vise Sitt mishag; Han ville minne budbringeren om det, slik at han forlot det gale og vendte seg til Ham. En slik feil skyldes imidlertid personlig resonnement, og var på ingen måte forsettlig.

Derfor gir Koranen en nøyaktig og realistisk beskrivelse av budbringerne. De er ufeilbare i den forstand at de ikke begår store synder, og de gjør ikke feil når de formidler Guds budskap til folket, og utførte det Gud åpenbarte til dem. Til tross for alt dette, er de mennesker; De er ikke guder eller Guds sønner, og de har heller ikke noen guddommelige egenskaper.

Koranen understreker at alle profeter og sendebud er mennesker som Gud favoriserte med åpenbaring og et guddommelig budskap.

Koranen viser til en dialog som vil finne sted på Dommedag, som frigjør profeten Jesus (fvmh) fra påståelsen om at han fortalte til folket at de skulle tilbe ham ved siden av Gud. Teksten understreker dette krystallklart: "En gang sier Gud: «Jesus, Marias sønn, har du sagt til menneskene: 'Ta meg og min mor til guder utenom Gud?'» Og han svarte: «Deg alene all ære! Jeg ville ikke si noe som jeg ikke har rett til. Om jeg hadde sagt det, ville Du visst det! Du kjenner det som er i meg, men jeg kjenner ikke det som er i Deg.

Du alene kjenner det skjulte. Jeg har bare sagt dem det Du har pålagt meg: 'Tilbe Gud, min Herre og deres Herre.' Jeg var vitne overfor dem, så lenge jeg var hos dem, men etter at Du har kalt meg til Deg, har Du selv vært oppsynsmann over dem. Du er vitne til alle ting!" (5:116-117).

Koranen nevner Jesus Kristus, (fvmh) opp til 25 ganger, priser ham, og befrir ham fra falske anklager. Det nevner også Moses (fvmh), 136 ganger, mens det nevner Muhammeds (fvmh) navn, den som selve Koranen ble åpenbart til, bare fem ganger.

Islams syn på profeter og sendebud

Noen tror feilaktig at Koranen ikke er noe annet enn en detaljert redegjørelse av Guds sendebud, Muhammad (fvmh). Men de viser stor forundring når de lærer at Koranen nevner Jesus Kristus (fvmh) opptil 25 ganger, lovpriser ham, og fritar ham for falske beskyldninger, og Moses nevnes hele 136 ganger, mens den som Koranen ble åpenbart til, Muhammad (fvmh), nevnes bare fem ganger ved navn.

Mens de fleste tilhengere av andre religioner bare godtar sine egne profeter, og til og med viser fiendskap mot andre profeter, vil alle som leser Koranen finne mange vers som understreker at en muslim ikke kan kalles som sådan med mindre han tror på alle Guds budbringere.

En muslim vil definitivt forlate islams fold hvis han nekter noen av dem, tviler på deres guddommelige budskap, eller beskylder en budbringer for løgn. Koranen (2: 285) sier klart at Muhammed (fvmh) og hans etterfølgere tror på Gud, Hans engler, Hans bøker og Hans sendebud, og at de ikke skiller mellom noen av budbringerne.

Enhver som er kjent med Koranen finner at noen av dens seksjoner, eller kapitler (kalt 'suwar', ent. 'surah') som den er organisert etter, er oppkalt etter noen profeter, som Abraham og Josef. Til og med en hel surah i Koranen er oppkalt etter jomfru Maria (fvmh).

Islams syn på Jesus Kristus (fvmh)

Ifølge

Ifølge islam er Jesus Kristus (fvmh) en av de viktigste personer i historien, og blant de fremste som har brakt menneskeheten godt. Men folk har uttrykt forskjellige synspunkter om ham. Noen hevder at han er Gud; Noen tror at han er Guds Sønn; mens andre igjen motsetter seg ham fiendtlig, og kommer med falske anklagelser mot ham. Hva sier da islam om Jesus (fvmh)?

1

Jesus er en av de største budbringerne.

Koranen understreker at Jesus (fvmh) er en av de største budbringerne, at han holdes i høy aktelse, og at hans mor, Maria, var en dydig, from og sannferdig jomfru som viet seg helt til tilbedelse av Gud. Ved Guds forordning fødte hun Jesus, etter at han ble mirakuløst unnfanget uten mannlig intervensjon; hans likhet i sitt vesen er som Adam, som Gud skapte uten en far eller en mor. I Koranen (3:59) kan vi lese: Forholdet med Jesus er overfor Gud det samme som med Adam. Han skapte ham av støv og sa til ham: «Bli!» Og dermed var han.

2 En muslim må tro på hans mirakler.

En muslim tror på miraklene Jesus (fvmh) utførte med Guds tillatelse. Evnen til å helbrede spedalskhet, å få de blinde til å se, bringe døde mennesker tilbake til livet, og informere folket sitt om hva de spiste og lagret i sine hus, alt etter Guds forordning. Faktisk gav Gud ham evnen til å utføre slike mirakler for å bevise at han var en sann profet som kom med et guddommelig budskap fra Gud.

3 Evangeliet, den hellige Skrift, var sent ned til ham

Koranen understreker at Gud den Allmektige, sendte ned til Jesus (fvmh, en av Hans største hellige bøker, nemlig Evangeliet (*Al-Injeel*), som et lys, til nåde og veiledning for mennesker. Imidlertid er det tegn på at den opprinnelige teksten til denne hellige Skriften har gjennomgått betydelige endringer, og blitt forvrengt på altfor mange måter.

4 Han var et menneske uten guddommelige egenskaper.

Islam understreker at Jesus (fvmh) var et menneske som Gud begunstiget folket med ved å sende ham til å lede Israels folk, i tillegg ble han støttet med en rekke mirakler. Det understrekes også at han ikke hadde noen guddommelige egenskaper, og dermed ikke skulle tilbes. Som Koranen (43:59) sier; "Han er bare en tjener som Vi har vist nåde, og Vi gjorde ham til et eksempel for Israels barn."

5 Han ble ikke korsfestet, men løftet opp til Himmelen

I følge islam ble Jesus ikke drept eller korsfestet. Snarere løftet Gud ham opp til himmelen. Da hans fiender forsøkte å drepe ham, ga Gud noen andre Jesus' utseende. Dette førte til at alle trodde at Jesus ble korsfestet, noe som er tydelig angitt i Koranen. (4:157-158).

Profetenes tre

Guds budbringere er mange, og følgende er noen av de mest kjente av dem.

Adam:

Han var det første mennesket, og menneskehetens far. Gud skapte ham fra leire, fikk englene til å bøye seg for ham, og sendte han ned fra Paradiset til jorda.

Noah:

Han kalte folket sitt til tilbedelse av Gud, men de avviste budskapet hans og kalte han for en løgner. Da straffet Gud folket med å sende en enorm flod over dem, hvorav de ble druknet. Bare Noah og hans ledsagere som ble med ham på arken, overlevde.

Abraham:

Han blir kalt "profetenes far" fordi fra ham kommer alle de kjente profetene, inkludert profeten Muhammad (fvmh). Abraham var en av de største sendebud. Han kalte til Guds Enhet, og den første til å bygge Kabah, det kubeformede bygningen innenfor den hellige moskéen i Mekkah, som også er den retningen muslimer vender seg mot når de ber.

Ishmael:

Han var en av profeten Abrahams (fvmh) sønner, og den som hjalp faren sin med å bygge Kabah.

Isak:

Han var også profeten Abrahams sønn. Han ble født etter at engler kom til Abraham (fvmh) med den gode nyhet; "Og Vi bebudet ham Isak, en profet, en av de rettferdige." (37:112).

Jakob:

Han var Isaks sønn (fvmh). Han er også kalt for Israel, og alle 'israels barn' er hans etterkommere.

Josef:

Han var Jakobs sønn (fvmh). Han ble utsatt for en rekke prøvelser, men hans tålmodighet og ydmykhet ble belønnet rikelig, og han ble til slutt en av Egypts ledere.

Moses:

Han var også en av de største sendebud. Gud sendte han til 'Israels barn', og åpenbarte Toraen til ham, samt støttet han opp med en rekke mirakler. Faraos avviste han som profet, så Gud lot han og hæren hans drukne i havet, og Moses og folket hans ble reddet.

David:

Han var en profet som Gud gjorde til konge over folket sitt.

Solomon:

Han var den profet som Gud ga "...et stort rike." (4:54), og underla ham mange av Sine skapninger.

Zakarias:

Han var en av Guds profeter fra 'Israels barn'. Han var fadder og vokteren til Maria, moren til Jesus (fvmh); den som så til henne og underviste henne i Skriften. Gud velsignet ham med Yahyah (Johannes) til tross for sin gamle alder og hans kones infertilitet.

Jesus:

Han var en av de største sendebud. Gud gjorde slik at hans mor, Maria, ble svanger og fødte han mirakuløst uten intervensjon av en mann, og han ble sendt til 'Israels barn' som profet. Han fikk også åpenbart Evangeliet (Injeel), og Gud støttet han med utallige mirakler.

Muhammad:

Han er profetenes "segl"; det vil si at han er den siste av hele rekken av profeter og sendebud. Gud sendte ham til hele menneskeheten, og åpenbarte til ham Koranen, som er så guddommelig bevart at falskhet kan ikke nå det.

**Hvem er islams
sendebud?**

Muhammad

Muhammad er navnet på islams profet og sendebud. I dag er det en av verdens mest brukte navn. Det betyr ganske enkelt "den som er beundret og rost for sine gode gjerninger og høye moral, eller "den rosverdige". Så hvem er Muhammad?

N **Navnet til islams profet**

Muhammad (fvmh) (570-632 e.Kr.) var sønn av Abdullah, sønn av Abd Al-Muttalib av Banu Hashim, klan av stammen Quraysh.

Muslimere tror på følgende om han:

Han er sendebudet til hele menneskeheten

Gud sendte Muhammad (fvmh) som sendebud til folk av alle raser, sosial status og etnisiteter, og Gud gjorde det til en plikt for alle å adlyde ham. I Koranen (7:158) leser vi: Si: «Hør folk, jeg er Guds sendebud til dere alle fra Ham...”

Koranen ble åpenbart til ham

Gud sendte ned til ham det siste og største av alle Hans skrifter; Koranen – som er guddommelig bevart og kan ikke bli influert med falskheter (41:42)

Han var seglet av alle profeter og sendebud

Muhammad (fvmh) var den siste profet sendt av Gud, derfor vil det ikke være noen profet etter ham, som bevist i verset; "Muhammad er ikke far for noen av dere, men Guds sendebud og profetenes segl. ..." (33:40)

En kort sammendrag av islams sendebud; Muhammad, fred være med ham

1. Hans fødsel

Profeten Muhammad (fvmh) ble født i Mekkah, som ligger i den vestre del av den arabiske halvøy. Det antas å være år 570 e.Kr., og han tilhørte stammen Quraysh. Faren hans døde før han ble født, og moren døde mens han enda var veldig ung. Deretter ble han tatt hånd om av farfaren sin, Abdul-Muttalib. Etter at også farfaren døde, ble han satt under onkelens Abu Talibs omsorg.

2. Hans liv og oppvekst

Muhammad (fvmh) levde førti år blandt folket sitt i Mekkah før han fikk sin første åpenbaring. Under denne perioden (570-509 e.Kr) ble han kjent som as-sadiq al-ameen (den sannferdige og tillitsverdige) -dette på grunn av hans ærlighet og utmerkede manerer. Han jobbet først som gjeter, og siden som handelsmann.

Før kommet av islam, forholdt Muhammad (fvmh) seg til den rene monoteistiske tro fra profeten Abraham (fvmh), som tilba Gud alene uten å tilskrive partnere til Ham, og avviste avgudstilbedelse og alle andre hedenske praksiser. Muhammad (fvmh) var også en analfabet.

3. Hans misjon som profet og sendebud

Da profeten Muhammad (fvmh) rundet førti, begynte han oftere å trekke seg tilbake til en hule kalt Hira i et fjell utenfor Mekkah. Der tilbragte han flere dager i strekk med tilbedelse og refleksjon, og det var der han begynte å motta åpenbaringer fra Gud. Budskapet var klart: "Forkynn i din Herres navn! Han som skaper..." (96:1) Dette verset innledet en ny æra av kunnskap, lesekunst, lys og veiledelse. Åpenbaringen av Koranen fortsatte inntil profetens død, tjue-tre år senere.

4. Begynnelsen av hans misjon

Etter å ha forkynt islam i hemmelighet de tre første årene, begynte profeten Muhammad (fvmh) å preke offentlig for enda ti år. De fleste av hans ledsagere var blant de svake og fattige, som har vært karakteristisk for alle profeters følgere. I løpet av denne perioden ble han og ledsagerne utsatt for verste form for urett, forfølgelse og tortur, utført av profetens eget folk -de hedenske stammefrendene fra Quraysh. Uten å miste motet, begynte han å henvende seg til de pilgrimsreisende som kom fra forskjellige stammer rundt omkring den arabiske halvøy under pilgrimssesongen. Han kalte dem til den sanne tro om monoteisme, og deriblant mange pilgrimer fra Medina aksepterte islam. Ikke lenge etter begynte muslimer fra Mekkah å migrere til Medina.

5. Hans migrasjon

I år 622 e.Kr., i en alder av femti-tre, migrerte Guds sendebud til Medina, som da var kalt for Yathrib. I forkant av dette hadde eliten av Quraysh som var imot hans forkynnelse, konspirert i å drepe ham. I Medina levde han resten av sine ti år hvor han fortsatte å invitere folk til islam, og kunne glede seg over å be fritt i offentlighet, bygge opp en kultur med veldedighet (zakat), vise og lære gode manerer, og alle øvrige ritualer og tradisjoner i islam

6. Hans streben i å spre islam

Etterfulgt av hans migrasjon til Medina (622-632), la Muhammed (fvmh) fundamentet for den islamske sivilisasjonen, og fastslo aspekter ved det muslimske samfunnet. Han gjorde ende på stamme fanatisme, spredte kunnskap, og etablerte prinsipper om rettferdighet, rettskaffenhet, broderskap, samarbeid og organisering. Noen stammer forsøkte å utrydde islam, som igjen førte til en rekke sammenstøt og kriger. Men Gud støttet Sitt sendebud, og gjorde islam til øverste styresmakt. Deretter begynte folk i Mekkah og de omkringliggende byer og stammer på den arabiske halvøy å komme inn i denne store religionen i horder, oppriktig overbevist om at dette er den sanne religion.

7. Hans død

I den lunariske kalendermåned Safar, år 11 .E.H (juni 632 e.Kr.), etter at profeten Muhammad (fvmh) hadde spredt islam og Gud hadde fullført Sin favør over muslimene ved å perfektionere Sin religion for dem, fikk sendebudet (fvmh) plutselig et illebefinnende med feber som til slutt ledet til hans død. Det var mandag 11. Rabee' Al-Awwal, år 11. E.H (8. Juni 632 e.Kr), og han var da 63 år gammel. Han ble gravlagt der han døde, i rommet til konen sin 'A'ishah, som nå er huset inne i profetens moské i Medina.

**Slik profeten
Muhammed er
sett av objektive
mennesker**

Uavhengig

Uavhengig av kultur, artikler, eller enkeltpersoner som studerer biografien om profeten Muhammad (fvmh), finner man seg selv fascinert og imponert av detaljene i en tidløs biografi. Forskere, filosofer og forfattere fra Øst og Vest har bekreftet dette i deres skrifter. Følgende er utsagn fra noen av disse objektive personene.

Mahatma Gandhi skriver i Young India (1924)

“Jeg ønsket å kjenne til den som hadde en ubestridt innflytelse på over millioner av menneskers hjerter, og jeg ble overbevist mer enn noensinne om at det ikke var sverdet som på den tiden vant sin plass for islam i tilværelsens struktur. Det var den kompromissløse enkeltheten, profetens totale selvoppofrelse, hans samvittighetsfulle trofasthet til løfter, hans kontinuerlige hengivenhet for venner og etterfølgere, hans mot, og hans absolute tro på Gud og sin misjon. Dette, og ikke sverdet, beseiret all motstand, og ryddet alle hindringer av veien. Da jeg lukket andre volum av The Prophet's Biography, beklaget jeg at det ikke var mer å lese om hans fantastiske liv.”

Mahatma Gandhi, uttalelse publisert i 'Young India,' 11/9 1924

“Jeg ønsket å kjenne til den som hadde en ubestridt innflytelse på over millioner av menneskers hjerter, og jeg ble overbevist mer enn noensinne om at det ikke var sverdet som på den tiden vant sin plass for islam i tilværelsens struktur.” Gandhi

I sin berømte bok "The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History", ('En rangering av de mest innflytelsesrike personer i historien') –uttaler **Michael H. Hart** om årsaken til

hvorfor han valgte profeten Muhammad til å toppe listen som nummer én over verdens mest innflytelsesrike personer i historien. Han skriver: "Mitt valg av Muhammad til å toppe listen over verdens mest innflytelsesrike personer kan overraske noen lesere, og sette spørsmålstejn hos andre. Men han var den eneste mannen i historien som var svært vellykket, både på det religiøse og verdslige nivå.

Michael H Hart. (2017). The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History, 1. utgave, Carol Publishing Group, p. 33.

Den franske skribenten, poet og politiker **Alphonse de Lamartine**, skriver i boken sin *Histoire de la Turquie* (Tyrkias historie) « Si la grandeur du dessein, la petitesse des moyens, l'immensité du

résultat sont les trois mesures du génie de l'homme, qui osera comparer humainement un grand homme de l'histoire moderne à Mohammed? » Dette oversettes som følgende : Hvis storhet i formål, mangel på hjelpemidler, og forbløffende resultater er de tre kriterium for et menneskelig geni, hvem kunne våge å sammenligne hvilket som helst menneske i moderne historie med Muhammad ?

Lamartine, Alphonse de (1855). *Histoire de la Turquie*. Paris: Chez Wolfgang Gerhard, vol.1, p.111.

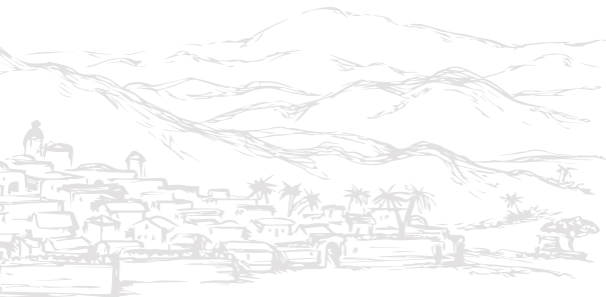

Indiske filosof, psykolog, parapsykolog, utdanningslærer, lærer, forsker og administrator Koneru **Ramakrishna Rao** noterer i boken sin Muhammad the Prophet of Islam: «Omstendighetene

forandret seg, men Guds profet gjorde det ikke. Ved seier eller nederlag, ved makt eller i motgang, i velstand eller i nød, var han den samme mannen, og viste samme karakter. Som alle Guds veier og lover er Guds profeter uforanderlige. »

Koneru Ramakrishna Rao, *Muhammad the Prophet of Islam*, 1. utgave Riyadh: World Assembly of Muslim Youth, s.24

Den tyske poeten, dramatiker, forfatter og statsmannen Johann Wolfgang von **Goethe**, skrev et kjent poetisk drama som roset profeten Muhammad (fvmh). Han kalte det Mahomets Gesang; "Muhammads sang". Han beundret islam så mye at han en gang bemerket; "Selv om jeg er syvog sytti år gammel, har min beundring for islam aldri viket en tomme, og det har økt og blitt enda sterkere."

Goethe und die arabische Welt s. 177

I sin bok **Islam and Its Founder**, skriver **James William Hampson Stobart**: "Ingen kan feile å se elementer av kraft og menneskelig storhet i denne mannen... dømt av de smålige midlene han hadde til rådighet, og omfanget og varigheten av det arbeidet han oppnådde, er det ikke noen navn i verdens historie som skinner med en mer utfordrende glans enn profeten fra Mekkah.

"Islam and Its Founder. London: "Society for Promoting Christian Knowledge" (-Samfunn for å fremme kristen kunnskap), -New York: Pot, Young & Co, 1878), s.227-228.

Simon Ockley skriver også i *A History of the Decline and Fall of the Roman Empire*: "Det er ikke propagandaen, men det vedvarende i hans religion som fortjener vår forundring, dets samme rene og perfekte

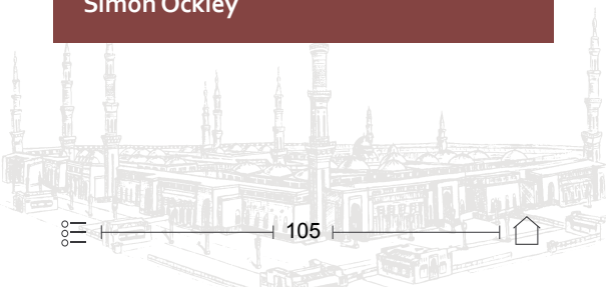
inntrykket han etablerte i Mekkah og Medina, og som er bevart selv etter revolusjoner av tolv århundrer av indere, afrikanere og tyrkiske proselyter av Koranen".

History of the Saracen Empire. (Det Saracenske imperiets historie) s.54.

"... det samme rene og perfekte inntrykk som han (dvs. Muhammad) etablerte i Mekka og Medina er bevart selv etter revolusjoner i tolv århundre av indiere, afrikanere og tyrkiske proselytene til koranen".

Simon Ockley

Den amerikanske forfatter, historiker, og filosof **William Durant**, skriver i *The Story of Civilisation*, et sett på elleve volum som dekker Vestens historie for den almenne leser, og som han skrev i samarbeid med sin hustru Ariel Durant:

Hvis vi dømmer storhet ved innflytelse, var han (Muhammad) en av historiens giganter. Han forpliktet seg til å øke det åndelige og moralske nivået til et folk som var trakassert til barbarisme av hete og sult, og han lyktes mer fullstendig enn noen annen reformator; Sjelden har noen så helhetlig realisert drømmen sin. Han fullførte sin misjon gjennom religion, ikke bare fordi han selv var religiøs, men fordi ingen annen person kunne ha beveget araberne slik i hans samtid. Han appellerte til deres forestillelser, frykt og håp, og snakket i begreper de kunne forstå. Da han begynte, var arabia et vrakgods av en ørken bebodd av avgudsdyrkende stammer, men da han døde var det en samlet nasjon. Han hindret fanatisme og overtro; og med jødedommen, kristendommen og den hedenske trosbekjennelsen i sitt hjemland, bygget han en enkelt, klar og sterk religion, og en moral grunnlagt på mot, rasemessig stolthet, som iløpet av en generasjon marsjerte mot hundre seire i et århundre, og som ble til et imperium som gjenspeiles den dag i dag med en viril kraft over en halv verden.

Will Durant (1950). *The Story of Civilisation: The Age of Faith, Vol. IV*,

1. utgave, New York: Simon og Schuster, s. 174.

Abu Sufyan, en av profeten Muhammeds (fvmh) stammefrende fra Quraysh, forteller en fantastisk historie om seg selv før han hadde omfavnet islam, da profeten Muhammeds (fvmh) brev nådde Heraklius, den østlige romerske keiseren, i år 628 e.Kr. I brevet inviterte han keiseren til islam. Heraklius ble overrasket over et slikt brev, og beordret at en araber som kjente avsenderen og var relatert til ham, ble bragt til ham for å spørre ham ut. Abu Sufyan, som var en fremtredende leder av Quraysh og en av Muhammads (fvmh) erkefiender på den tiden, var samtidig engasjert i noen forretninger i Ash-Shams (dagens Syria, Palestina, Libanon og Jordan). Sammen med en gruppe menn ble Abu Sufyan kalt til palasset. Heraklius spurte dem, gjennom en tolk, godt gjennomtenkte spørsmål for å finne ut om profeten (fvmh) var sannferdig. Da han hørte Abu Sufyans svar på sine spørsmål, sa Heraklius til ham”

”Jeg spurte om familien hans, og du svarte at han tilhørte en veldig edel familie. Faktisk kommer alle sendebudene fra edle familier blant deres respektive folkeslag. Jeg spurte deg om noen andre blant dere hevdet hva han hevder, og svaret ditt var negativt. Hvis svaret hadde vært bekreftende, ville jeg ha trodd at denne mannen bare fulgte den andre manns uttalelse.

Jeg spurte videre om han noen gang var blitt anklaget for å fortelle løgner, og svaret ditt var negativt. Dermed tenkte jeg at en person som ikke forteller løgner om andre, ikke ville fortelle løgner om Gud.

Jeg spurte deg om de rike eller de fattige fulgte ham. Ditt svar var at de fattige fulgte ham. Faktisk har majoriteten av alle sendebuders følgere vært fra denne samfunnsklassen.

Så spurte jeg deg om hans etterfølgere var økende eller avtagende. Du svarte at de økte. Faktisk er dette veien til sann tro til den er fullstendig i alle henseender.

Jeg spurte deg videre om det var noen som, etter å ha tatt imot denne religionen, ble misfornøyd og forkastet religionen. Ditt svar var negativt. Faktisk er dette tegnet av sann tro, når dens glede går inn i menneskelige hjerter og fyller dem fullstendig.

Jeg spurte deg også om han noen gang hadde forrådt noen. Du svarte negativt, og Guds budbringere forråder aldri noen.

Da spurte jeg deg hva han beordrer dere til å gjøre. Du svarte at han beordret dere til å tilbe Gud alene og ikke tilbe noe annet enn Ham, og forbød dere å tilbe idoler og beordret dere å utføre bønn, å snakke sant, og være dydige.

Hvis det du har sagt er sant, vil han snart kunne ta plassen under mine føtter, og jeg visste fra Skriftene at han skulle komme fram, men jeg tenkte meg ikke at han ville være fra dere. Hvis jeg visste om jeg kunne nå ham, ville jeg gjøre alt som måtte til for å møte ham " (Al-Bukhari: 7).

**Aspekter
av profeten
Muhammads liv
og hans høye
standard på moral**

Profeten

Profeten (fvmh) var et forbilde på god karakter og personlig integritet. Alle rettferdige mennesker fra alle deler av verden, inkludert hans egne fiender, kunne vitne til dette. Faktisk var hans manerer så raffinert at Koranen (68: 4) beskriver ham som sådan.

D Da hans kone 'Ai'shah (måtte Gud være fornøyd med henne) en gang ble spurt om profeten Muhammads (fvmh) karakter, svarte hun; "Hans karakter var Koranen selv" (Muslim, 746) –som vil si at han overførte og impliserte Koranens lære i sitt daglige liv.

Følgende er noen aspekter av hans høye moral og standarer.

Ydmykhet

Profeten Muhammad (fvmh) var så from og ydmyk at han ikke likte at noen reiste seg opp ved hans ankomst, og faktisk forbød ham dem å gjøre det. Så selv om han var den kjæreste til sine følgesvenner, ville de ikke reise seg opp for ham når de så ham komme, for de visste at han mislikte det. (Ahmad: 12345).

- Adiy ibn Haatim (måtte Gud være fornøyd med ham) var en høytstående og respektert araber. Han forteller om en hendelse før han omfavnet islam, da han kom til Medina for å undersøke denne nye troen. Han sa: «Da vi var på vei til [profetens] hus, var det en gammel svak dame der med noen barn som ba ham stoppe, og han stoppet og hørte på henne lenge mens hun fortalte ham om sine behov. Jeg sa til meg selv, dette er absolutt ingen konge; han oppfører seg ikke som Chosroes eller Caesar ”(Ahmad: 19381).

Islams sendebud kunne reparere sine egne personlige eiendeler, delte husarbeidet med konene sine, og hjalp dem i hjemmet.

- Adiyb ibn Haatim (måtte Gud være fornøyd med ham), sa at dette overbeviste ham om at ydmykhet er et av profetenes karaktertrekk.
- Hans handlinger og oppførsel mens han var i selskap med sine følgesvenner var preget av enkelhet og ytterste fromhet, så mye at en fremmed ikke kunne skilne hvem han var. En gang kom en mann og spurte: "Hvem blant dere er Muhammad?" (Al-Bukhari: 63).
- Noen av hans følgesvenner sa at selv om han var opptatt, avsto han ikke fra å tilfredstille behovene til folket og deres interesser, uansett hvor smålig. Faktisk var han så ydmyk at selv en kvinnelig slave kunne ta tak i hånden hans og føre ham dit hun trengte hjelp. (Al-Bukhari: 5724).
- Profetens følgesvenn Umar ibn Al-Khattab, forteller at en gang han gikk for å se til profeten, la han merke til at stråmatten av palmeblader som han (profeten) hadde sovet på, hadde satt synlige avtrykk på huden hans. Dette synet rørte Umar til tårer. "Hva fikk deg til å gråte, Umar?" spurte profeten. Han svarte; "Åh Guds sendebud,, Chosroes og Caesars nyter det beste i denne verden, og du lider i fattigdom?" Profeten (fvmh) sa: "Er du ikke fornøyd, Umar, at de har denne verden mens vi har det neste?" (Al-Bukhari: 3503)

- Han kunne reparere sine egne personlige eiendeler, delte husarbeidet med konene sine, og hjalp dem i hjemmet. Hans kone 'A'ishah (måtte Gud være fornøyd med henne) sa en gang om profeten (fvmh): "Han pleide å holde seg opptatt med å hjelpe familiemedlemmer. (Al-Bukhari: 644) Hun sa også i en annen anledning: "Han pleide å gjøre det hvilken som helst av dere ville gjøre i sitt hjem. Han reparerte sine sandaler, lappet klær og sydde. "(Ahmad: 24749
- Engang erklærte han, "En person som har et atoms vekt av stolthet i sitt hjerte, vil på ingen måte komme inn i Paradiset " (Muslim: 91).

Barmhjertighet og godhet

Profeten (fvmh) sa: "Den mest Barmhjertige vil vise barmhjertighet til de av dere som er barmhjertig mot andre. Så vis barmhjertighet til de på jorden, og Den som er over i himlene vil vise barmhjertighet mot dere. (Abu Dawud: 4941)

Hans barmhjertighet og godhet omfavnet utallige aspekter, inkludert følgende:

Godhet mot barn

- Selv om bønn er en søyle i islam, og man er ikke tillatt å engasjere seg i snakk eller raske bevegelser under den, utførte han engang en bønn mens han bæerte på barnebarnet Umamah, datteren til Zaynab. Hver gang han gikk ned i bønnefall, ville han legge henne ned, og når han reiste seg, ville han bære henne igjen (Al-Bukhari: 494).
- Hvis han hørte en baby gråte mens moren gjorde bønn bak dem, ville han forkorte bønnen slik at hun kunne ta seg av barnets behov. Han sa en gang: "Når jeg begynner bønnen, har jeg alltid tenkt å gjøre den lenge; Men hvis jeg hører en baby gråte forkorter jeg den, for jeg ønsker ikke å få moren til å være i nød "(Al-Bukhari: 675).

Godhet mot kvinner

- Profeten (fvmh) oppfordret sine ledsagere til å ta vare på døtrene sine og vise dem kjærlighet. Han pleide å si: "Den som har ansvaret for døtre og behandler dem godt, vil de kunne være et skjold for ham mot Helvetesilden." (Al-Bukhari: 5649).
- Under sin siste store offentlige tale understreket han at kvinner burde få sine rettigheter og vist beste omsorg, og han beordret muslimer å gjøre denne saken til sin prioritering, og å gi råd og påminnelse til hverandre om sådan: «Ta godt vare på kvinner.» (Al-Bukhari. 4890).

- Han var et strålende eksempel på vennlighet mot familiemedlemmer. Han kunne sette seg ned ved siden av kamelen sin og bøye kneet slikt at konen hans Safiyyah kunne stå på låret hans og klyve opp på kamelen (Al-Bukhari: 2120).
- Når datteren Fatimah (måtte Gud være fornøyd med henne) besøkte ham, ville han komme henne i møte og ønske henne velkommen, ta henne i hånden, kysse henne og få henne til å sitte på plassen sin. (Sunan Abu Dawud: 5217)

Godhet mot de svake og sårbare

- Profeten (fvmh) befalte folk å hjelpe foreldreløse og se etter dem. Han sa: "En person som tar seg av en foreldreløs og jeg, vil være slik i Paradiset," og demonstrerte ved å vise pekefinger og langfinger sammen som illustrasjon (Al-Bukhari: 4998).
- Han betraktet en person som forsørger en enke eller en fattig person, lik en som en som kjemper for Guds sak, eller lik en som utfører frivillige bønner hele natten uten sløvhet og faster uten å haste med å bryte den. (Al-Bukhari: 5661).

- Han betraktet det å vise godhet mot de svake og sårbare medlemmene i samfunnet og sørge for deres rettigheter, som et virkemiddel til å oppnå livsopphold eller seier over fienden: "Søk de svake for meg, for du er gitt forsyning og guddommelig hjelp bare på grunn av de svake blant dere.» "(Abu Dawud: 2594)

Han betraktet det å vise godhet til de svake og sårbare medlemmene i samfunnet og sørge for deres rettigheter, som et virkemiddel til å oppnå livsopphold eller seier over fienden.

Rettferdighet

- Profeten (fvmh) opprettholdt og administrerte rettferdighet under alle omstendigheter. Han dømte etter Guds lovnad og befalinger, selv om det var mot en av hans nærmeste familiemedlemmer: " Dere som tror, stå fast ved det rette, som vitner for Gud, selv om det går mot egne interesser eller foreldres og nærståendes ..." (4: 135).
- Da noen av hans følgesvenner kom for å snakke med ham på vegne av en edel kvinne som hadde begått et tyveri, slik at hun kunne bli spart fra den foreskrevne straffen, sa han: "Ved Ham i hvis hånd er Muhammads sjel, selv om Fatima, datteren av Muhammad, begikk et tyveri, ville jeg definitivt kutte hennes hånd "(Al-Bukhari: 4053).
- Da han erklærte alle former for renter(riba) forbudt, uttalte han at den første renten han fullstendig avskaffet, var Al-Abbas ibn Abd Al-Muttalib, sin egen farbror: "Den første renten jeg avskaffer, er våre renter – de renter som skyldes til Al-Abbas ibn Abd Al-Muttalib. Det er alt avskaffet "(Muslim: 1218).

- Et sivilisert og fruktbart samfunn i hans estimat, er der hvor de svake kan kreve sine rettigheter uten frykt eller nøling. "Måtte den nasjonen ikke bli suksessrik," advarte han, "der de svake medlemmer ikke får sine rettigheter uten problemer." (Ibn Majah: 2426).

Velvilje og generøsitet

- Ved en annen anledning kom en mann til ham og spurte om litt penger. Profeten (fvmh) sa til ham: «Jeg har ingenting nå, men du kan kjøpe noe i mitt navn, og jeg skal betale for det når jeg får penger. Umar (måtte Gud være fornøyd med ham) snudde seg mot profeten og sa: «Gud har ikke gjort det obligatorisk for deg å gjøre noe utenfor din kapasitet.» Denne kommentaren fornærmet profeten (fvmh) mye. Mannen sa da til ham: "Bruk penger på veldedighet uten å frykte fattigdom, for Herren av den mektige trone vil ikke redusere rikdommen din.» Profeten (fvmh) smilte og ansiktet hans strålte av lykke (Al-Ahadith Al-Mukhtarrah: 88).
- En gang mottok han åtti tusen dirham, så han satte beløpet på en matte og ga det i veldedighet, og viste ikke bort noen som spurte ham om noe helt til hele beløpet var blitt distribuert (Mustadrak Al-Hakim: 5423).

odighet og toleranse

- Guds sendebud (fvmh) forlot Ta'if- en fjellby 90 km fra Mekkah, etter at han hadde besøkt den for å forkynne islam til folket. Det hadde gått veldig dårlig, og han var blitt ydmyket på det verste. På vei tilbake til Mekkah sendte Gud ham en engel som spurte ham om han ville at folket i Ta'if skulle ødelegges. «Nei», svarte han: «Jeg vil heller håpe at Gud vil la det fremkomme blant deres etterkommere de som vil tilbe Gud ene og alene, og ikke tilskrive noen partnere til Ham i tilbedelse.» »(Al-Bukhari: 3059)

Islams sendebud sammenlignet seg selv og det verdslige livet lik en reisende som hvilte under skyggen til et tre, men hastet videre og forlot treet bak seg-

- Hans tålmodighet og toleranse er best demonstrert ved hans behandling av folket i Mekkah, som hadde drevet ham ut av sin hjemby, utført verbal og fysisk skade på ham og ledsagerne, og lot ingen stein uvendt i forsøk på å ødelegge for ham og hans misjon. Da Gud ga ham seier over dem på sin triumferende retur til Mekkah, sto han opp og adresserte til forsamlingen av hedninger fra Quraysh- som hadde samlet seg for å se hvordan han ville respondere til de grusomhetene de hadde begått mot muslimene i årevis. "Folk av Quraysh, sa han: «Hva tror dere jeg skal gjøre med dere nå? "Godt, svarte de. Du er en edel bror, og sønn av en en edel bror. Da sa han: "Jeg skal si til dere hva min bror Josef (med henvisning til profeten Josef, Jakobs sønn, hvis brødre hadde kastet ham i en brønn), sa til sine brødre: «Ingen bebreidelser over dere i dag! Gud vil tilgi dere. Han er den største i barmhjertighet."(12:92). Gå deres vei, for dere er alle fri."(Al-Bayhaqi: 18275-18276).

Avholdenhet fra verdslig luksus

- Guds sendebud (fvmh) hadde alltid i minne følgende koranvers: "La ikke dine øyne dvele ved det Vi lar noen nyte, som pryde jordelivet, for derved å sette dem på prøve. Herrens underhold er bedre, og mer varig. (20:131)
- Once his companion Umar ibn Al-Khattab paid him a visit while he was lying down on a mat made of date palm leaves. There was a visible impression on the side of his body which can be seen as he sat up. Umar said, "I cast a glance at the room, but I could not see anything of importance, so I said to him, 'Invoke God to make your followers prosperous, for the Persians and the Byzantines have been made prosperous and given worldly luxuries, though they do not worship God.' Thereupon he said, 'Do you have any doubt, son of Al-Khattab, that the hereafter is better than this world? These people have been given rewards of their good deeds in this world only'" (Al-Bukhari: 2336).

- Han pleide å si, "Hva har jeg å gjøre med verden? Jeg er som en rytter som stopper under skyggen av et tre for en kort stund, og etter å ha tatt litt hvile, fortsetter han sin reise og forlater treet bak seg." (At-Tirmidhi: 2377).
- Opptil tre påfølgende måneder kunne gå forbi uten at mat ble tilberedt i huset hans. De overlevde bare på dadler og vann (Al-Bukhari: 2428). Han kunne ikke engang finne dadler av god nok kvalitet for å fylle magen (Muslim: 2977), og han spiste seg aldri mett på byggbrød i tre sammenhengende dager frem til sine siste dager. (Muslim: 2976).

Trofasthet og standhaftighet

- Trofasthet og standhaftighet er blant de høyeste og edleste aspektene av moralsk karakter, som blir enda mer kjærbart når man gjengjelder godhet uten at det foreligger bindende løfte mellom to parter. Faktisk var dette Guds sendebuds (fvmh) sedvane, fordi han ønsket alltid å tilbakebetale godhet med enda større godhet selv uten bindende løfter, for å ikke snakke om når det faktisk var bindende løfter tilstede.
- Under utspørringen om profeten Muhammads karaktertrekk, spurte Heraklius (den øst-romerske keiseren), profetens stammefrende fra Quraysh- Abu Sufyan: "Har han noen gang sviktet noen?" "Nei," svarte Abu Sufian. "Guds budbringere forråder aldri noen", kommenterte da Heraklius. (Al-Bukhari: 7).
- Han observerte den høyeste form for lojalitet og trofasthet til sin første kone Khadijah. Han anerkjente hennes spesielle status, satte pris på den store rollen hun hadde spilt i livet hans, og alt hun hadde ofret for islam, og var alltid opptatt av å hedre hennes kvinnelige slektninger og venner.
- 'A'ishah, en av hans koner, nevnte engang en hendelse som vitner om hans trofasthet mot Khadijah, som døde i en tidlig periode av hans misjon, og som 'A'ishah aldri hadde

kjent. Hun sa: "Jeg følte meg ikke sjalu på noen av profetens koner så mye som jeg gjorde på Khadijah, selv om jeg ikke kjente henne. Han pleide å nevne henne veldig ofte, og hvis han slaktet en sau, ville han dele den opp og send noe til hennes venninner. Da jeg en gang sa til ham: «Du behandler Khadijah på en slik måte som om det ikke fantes noen andre kvinner på jorden bortsett fra henne,» svarte han ved å si: "Khadijah var slik og så" og ville begynne å ramse opp hennes mange gode egenskaper." (Al-Bukhari: 3607)

- Negus, den abyssinske kongen som hadde gitt asyl til muslimer i begynnelsen av islams fremkomst, sendte en gang en delegasjon til profeten Muhammad (fvmh). Ved ankomsten av denne kristne delegasjonen, reiste han seg opp for å servere dem selv. Hans ledsagere sa til ham: "Skal vi tjene dem i stedet?" Profeten svarte: "De mottok mine følgere hjertelig og var gode mot dem," insisterte han, "og jeg vil gjerne gjengjelde deres vennlighet." (Shu'ab Al-Eemaan: 8704)

Profeten Muhammad (fvmh) satte de beste eksemplene på utmerket moralsk karakter i alle aspekter i livet samsvart med Guds ordrer, og etterfulgt de edle profeters fotspor før ham.

Profetens moské, som han bygget i Medina,-islams hellige by etter Mekkah. Profeten Muhammad migrerte til Medina og bygget denne moskéen der. Siden ble han begravet der. Profetens moské blir besøkt av millioner av muslimer hvert år.

Noen uttaleser av profeten Muhammad (fvmh)

Muslimer

Muslimer har lagt stor vekt på å bevare uttalelser fra profeten Muhammad (fvmh) ved å legge dem både på minne og skrive dem ned. Høyt kvalifiserte lærde i hukommelseskunst og øvrige lærde henga seg til å nedskrive dem med stor forsiktighet og nøyaktighet. Ved å gjøre dette, presenterte de verden med et utmerket system for å verifisere uttalelser som skiller den autentiske formen versus fabrikasjonene. Prosessen fokuserte på de minste detaljer av setninger og ord, og kunne avgjøre hvilke tillegg og avvik som hadde sneket seg inn i dem.

Følgende er eksempler på noen av profeten Muhammads (fvmh) uttalelser:

- "Handlinger er ut av intensjoner, og enhver person vil få det de hadde som intensjon." (Al-Bukhari: 1)
- "Rettferdighet er god moral, og synd er det som rører seg i din sjel og som du ville mislike at folk fant ut." (Muslim: 2553)
- "Vær moderat overfor denne verden, og Gud vil elske deg. Vær uanfektet med det som er i folks besittelse, og de vil elske deg "(Ibn Majah: 4102).
- Min likhet i forhold til profetene før meg, er lik en person som bygget en imponerende og vakker bygning og gjorde den komplett, bortsett fra en murstein i et av hjørnene. Folk gikk rundt i bygningen og beundret det, men sa: "Hvis bare den mursteinen ble satt på plass..." Jeg er den mursteinen, og jeg er den siste av profetene. "(Al-Bukhari: 3342).
- En sann muslim er den som ikke skader sine trosfeller med tungen eller hendene. Og en emigrant, foruten å være en som forlater sitt land, er den som forlater det som Gud har forbudt "(Al-Bukhari: 10).

“

“Dere kommer ikke inn i Paradiset før dere tror, og dere vil ikke tro før dere elsker hverandre. Skal jeg vise dere noe som, hvis dere gjør det, vil dere elske hverandre. Gi hilsen om fred til hverandre.” (Muslim: 54).

- «Adlyd Gud hvor du enn er, følg opp en dårlig gjerning med en god og det vil viske det ut, og vis god oppførsel mot folk.» (At-Tirmidhi: 1987).
- Ikke begå urett mot en ikke-muslim ved å tvinge ham til å jobbe utover sin kapasitet, eller ta noe fra ham uten hans samtykke. Hvis du gjør det, vil jeg be for ham på Dommedag. (Abu Dawud: 3052).
- Den Barmhjertige vil vise barmhjertig mot den barmhjertige. Vis barmhjertighet mot de på jorden, og Den som er over himlene, vil vise barmhjertighet til deg "(Abu Dawud: 4941).
- "Hvis noen avlaster en troende av noen verdslig prøvelse, vil Gud avlaste ham noen av vanskelighetene hans på Dommedag. Hvis noen gjør det enkelt for en som skylder (gjeld), vil Gud gjøre det enkelt for ham i dette livet og i det etterfølgende, og hvis noen skjuler en muslims feil, vil Gud skjule hans feil i denne verden og i det etterfølgende. Gud hjelper Sin slave så lenge han hjelper sin bror, og hvis noen følger kunnskapens vei, vil Gud gjøre det lett for ham veien til Paradiset...." "(Muslim: 2699).
- "Den som jukser (eller snyter) er ikke en av oss." (At-Tirmidhi: 1315).

“Den som ikke viser barmhjertighet mot våre unge eller anerkjenner våre eldres rettigheter, er ikke en av oss.” (At-Tirmidhi: 1920).

- I deres gjensidige vennlighet, medfølelse og sympati, er de troende som en kropp. Når et av lemmene får sår, reagerer hele kroppen på det med søvnløshet og feber “(Muslim: 2586).
- Dere er alle verger og ansvarlige for deres egne. En hersker er en verge og ansvarlig for sine undersåtter; en mann er verge og ansvarlig for sin familie; en kvinne er verge og ansvarlig for sin manns hus og deres barn. Dermed er dere alle vergere, og ansvarlige for hvert sitt område.”(Al-Bukhari: 4892).

- Den beste av dere er den som er best mot sine koner, og av dere alle er jeg den beste mot mine koner "(At-Tirmidhi: 3895).
- "Mens en mann gikk langs en vei, ble han veldig tørst. Han fant en brønn som han senket seg ned i, drakk sin fulle og kom opp igjen. Da så han en hund som peste og spiste gjørme på grunn av ekstrem tørst. Mannen sa til seg selv: "Denne hunden er like utmattet av tørst som jeg var." Han senket seg ned i brønnen igjen, fylte skoen med vann og ga hunden vann å drikke fra den. Gud tok imot denne gode gjerningen fra ham og tilgav ham. Folk spurte: "Guds sendebud! Vil vi bli belønnet for å ta vare på dyr?" -Ja, svarte han. "Dere vil bli belønnet for å ta vare på alle levende ting." (Al-Bukhari: 2466).
- "Tegn på en hykler er tre: Når han snakker, lyver han; når han gir et løfte, bryter han det, og hvis han er betrodd noe, forråder han tilliten." (Al-Bukhari: 33).
- "En del av at noen er en god muslim, er at han lar være det som ikke angår ham." (At-Tirmidhi, 2317).
- "Gud elsker kjærlighet og godhet i alle ting." (Al-Bukhari: 5678);
- "Den som er fratatt toleranse og mildhet, er berøvet alt godt" (Muslim: 2592).

Beskrivelse av profeten Muhammad (fvmh) i Koranen

Koranen kaster lys over en fantastisk del av profeten Muhammads personlighet og hans samspill med de rundt ham. Koranen avslører også hans fremragende oppførsel, samt sublim moralske karakter og medmenneskelighet:

- Han er barmhjertighet for hele menneskeheten (21: 107), ikke bare for muslimer.
- Han har utmerket oppførsel og sublim moralsk karakter (68: 4).

- Han henga seg helt i å veilede folk til sannheten, og følte seg så dypt fortvilet for de som ikke var på rett vei, at Koranen gjentatte ganger understrekte at hans oppgave var bare å invitere folk til islam og formidle Guds budskap til dem, og at det er Gud som veileder de Han vil (11:12), (6: 107) (18: 110).
- Han tok hensyn til andres feil, og tilga dem for deres feiltrinn (9:43).
- Han ba til Gud om å tilgi sine fiender helt til han ble fortalt å avstå fra å gjøre det. (9:80).
- Han var plaget av de troendes lidelser, og viste den ytterste godhet og medfølelse med dem. (9: 128).
- Han kunne noen ganger føle seg irritert hvis noen ledsagere opphold seg unødvendig lenge i hjemmet hans, men hans utrolig respektfulle beskjedenhet stoppet ham i å gjøre sine følelser kjent for dem. (33:53).
- Han var kjærlig, viste beste form for mildhet mot sine følgesvenner, og rådførte seg dem selv under de mest vanskeligste forhold (3: 159).

Koranen- det evige islamske mirakel

Hva

Hva er Koranen? Boken topper ofte bestselgerlisten, og er den mest distribuerte bok i verden, hvorav en og en halv milliard trofaste muslimer verden over følger og etterlever den.

Koranen er den hellige boken i islam, som i følge muslimer har følgende egenskaper:

- Det er Guds Ord, som Han sendte ned til Sitt sendebud Muhammad (fvmh) til veiledelse og lys for menneskeheten.
- Det er den siste guddommelige åpenbarte skrift.
- Den er guddommelig beskyttet mot all form for korrupsjon.
- Resitasjon eller lesing av Koranen betraktes som en tilbedelseshandling, og likeså memorisering og etterlevelse av dens lover.

Koranen ble åpenbart til profeten Muhammad (fvmh) etter hans fylte 40 år, gjennom erkeengelen Gabriel (as). Det første verset som ble åpenbart var, " Forkynn i din Herres navn! Han som skaper, " (96: 1). Deretter ble den åpenbart med gjevne mellomrom under ulike omstendigheter og når behov oppstod.

Det første verset som ble åpenbart var, « Forkynn i din Herres navn! Han som skaper,» (96: 1). Koranen ble åpenbart med gjevne mellomrom under ulike omstendigheter, og når behov oppstod.

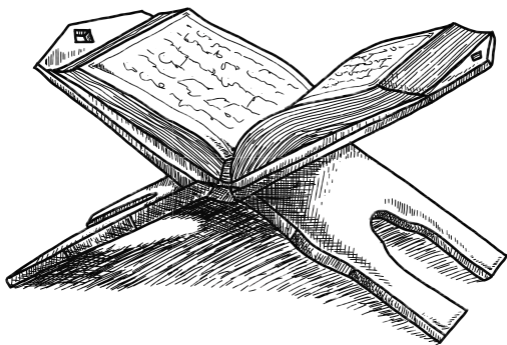
Koranen består av 114 seksjoner eller kapitler, (suwar, ent. surah), som dekker et bredt spekter av emner, og der ulike litterære mekanismer er anvendt. Det er imidlertid enstemmig enighet om at den er preget av den høyeste orden av velformulering og skjønnhet i uttrykk, dog er hovedsakelig rettet mot å gi sann veiledning og kalle folk til å tilbe Gud alene.

De viktigste temaene i Koranen inkluderer følgende:

1. Å bevise og etablere Guds Enhet og avvise misforståelser og falskhet fra dem som tilber andre enn Han.
2. Å gi redegjørelse for profetene og nasjonene.
3. Invitere folk til å reflektere over det store universet og skapninger rundt oss, og trekke oppmerksomhet på Guds utallige velsignelser på dem.
4. Utlegge religiøse lover og gi hjemmel for lovlig og ulovlige aktiviteter i henhold til Gud.
5. Skisserte kvaliteter og god moralsk karakter av den troende, og advarsler mot dårlig karakter.

6. Tematiserer Dommedag og belønning for det gode og straffen for de ugudelige.
7. Opplyser og lærer de troende leksjoner ved å kommentere hendelser som profeten Muhammad (fvmh) og hans følgesvenner erfarte.

Dette er en oversikt over utvalgte særpreg ved Koranen.

Det prisverdige ved å legge Koranen på minne

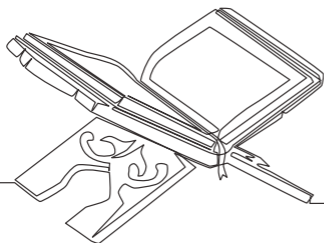
Gud kaller Sin siste åpenbarte Skrift "Koranen" (bokstavelig talt "resitasjonen" eller "lesingen"), fordi den har blitt dedikert til å bli lagt på minne. Han nevner den også i mange vers som "Boken", som indikerer at den henvises til nedskrivning. Faktisk er Koranen bevart både gjennom memorisering og nedskrivning. Når profeten Muhammad (fvmh) mottok en åpenbaring, ville utvalgte enkeltpersoner huske åpenbaringen direkte fra ham, og forpliktet seg også til å skrive det ned i hans nærvær. De som memoriserte resitasjonen, uansett hvor mye eller lite, ville være godkjent -uavhengig av det som var skrevet. Faktisk; det som ble skrevet ville ikke bli godkjent med mindre det var forenlig med det som var memorisert direkte fra profeten.

Når det gjelder evangeliene i Bibelen, mener kristne teologer at motsetninger i boken er naturlige. Dette skyldes mangfoldet av forfattere, deres motstridende datoer og arten av deres indirekte åpenbaring, selv om de i sin estimering gir veiledning for menneskeheten.

Enhver oppriktig og upartisk person som studerer Koranen, vil måtte erkjenne at den er helt fri for motsetninger eller uoverstemmelser, fordi den er uten tvil Guds Ord, både i ord og mening. Koranen ble memorisert direkte fra profeten Muhammad (fvmh), og forpliktet til nedskrivning i hans nærvær og under hans direktiver. Dette ble gjort umiddelbart etter åpenbaringer, uten tilføyelser eller utelatelser overhodet. I tillegg er muslimer, uavhengig av de forskjellige lovskolene og orienteringene, ikke forskjellige med hensyn til dette.

Koranen har blitt bevart og overført fra en generasjon til den neste gjennom historien med høyeste grad av aktsomhet, nøyaktighet og presisjon.

Koranen inneholder ingen tilleggelser, sletting eller manipulering av et eneste ord i nedskrivningen, samt dets metoder for uttale, lesing, memorisering eller prosessen under nedskrivningen. Faktisk, hvis man skulle kjøpe en kopi av Koranen i dag fra et land så langt unna som Kina, eller Sentral-Afrika, og sammenligne med museets sikrede Koran-manuskripter skrevet for tusen år siden, ville man oppdage det fantastiske faktum at måten av uttale og regler for lesing er bemerkelsesverdig akkurat det samme, til tross for tidens gang og mangfoldet av språk. Dette ville være tilfelle om man i dag hørte resitasjon av Koranen fra et barn som resiter fra hukommelsen i Indonesia, eller fra en muslimsk lærer som hadde en studiesirkel i Mekkah for tusen år siden. Som Koranen sier, " Reflekterer de ikke over Koranen? Hvis den stammet fra en annen enn Gud, så ville de nok funnet mange motsigelser i den! (4:82); " Vi har åpenbart formaningene, og Vi passer på den." (15: 9)

Retorisk og psykologisk uten dets like

En person som leser Koranen med aktsomhet og refleksjon, vil garantert finne at den adresserer ham direkte og personlig, og at den aldri slutter å konfrontere eller kommunisere med ham. I tillegg vil man føle at den går i forkjøpet av leserens tanker, og adresserer dem selv før han har uttrykt dem.

En kunstner kan være i stand til å observere subjektet og vurdere det fra alle vinkler, men hvordan kan det være mulig for en bok å følge og forutse leserens ideer og svare på spørsmål selv før han selv har spurt dem. Dette skjer til tross for alle ulike typer lesere, mangfoldet av deres kulturer, og omstendighetene i deres liv!

Faktisk har Koranen denne fantastiske evnen til å kunne diagnostisere menneskelige tendenser, legge menneskets hemmeligheter for dagen og avsløre dets svakhet, som ved første øyekast kan virke hardt for leseren. Men det vekker snart leserens sjel til å konfrontere både sinn og hjerte med spørsmål som han lenge har utsatt i forsøk på å unngå å svare.

Når Koranen leses med alvor, og tas lærdom derav, blir vi oppmerksomme på våre innerste tanker, sinnstilstander og holdninger. Dette inkluderer både de som er villedet og de som er rettledet, hvorav på et viss punkt oppstår en bevissthet om at livet må tas seriøst.

Et bredt spekter av vers i Koranen gir illustrasjoner og eksempler som viser til slik tilstand. Gradvis avsløres sannheten, som resulterer i at hjertet blir sterkt påvirket –uten forbehold. Koranen blir som sjelenes speil, avslører dens sanne natur, dens mangler, potensialer og muligheter. På denne måten filtrerer Koranen igjennom dybt inn i sjelen, og overbeviser leseren om at det ikke finnes noen annen gud enn Allah.

Så når vi befinner oss helt overkjørt av fortvilelse, leser vi: Si: «Dere Mine tjenere, som har vist lettsindighet som vil ramme dere selv, fortvil ikke for Guds nåde. Gud vil forlate alle synder, Han er den Ettergivende, den Nåderike.” (39:53)

Og så, når vi befinner oss i en tilstand av forvirring og opplever intern konflikt og lengter etter komfort og sikkerhet, finner vi det vi så desperat ser etter i verset: “Når Mine tjenere spør etter Meg, se, Jeg er nær. Jeg svarer den bedendes bønn når han ber til Meg. Måtte de så høre på Meg, og tro på Meg, så de må finne den rette vei.” (2:186)

Når vi føler at livet har kommet ut av kontroll, og at vi ikke lenger holder ut eller forsøker å få det under kontroll igjen, finner vi som helbredende balsam og konstant støtte i verset: “Gud forlanger ikke mer av noen enn det han kan make.

Han godskrives det han har fortjent, og belastes det han har fortjent. Herre, ta oss ikke fatt om vi glemmer eller feiler! Herre, legg ikke på oss slike byrder som Du gav dem å bære som er gått foran oss! Herre, gi oss ikke å bære det vi ikke har krefter til! Forlat og tilgi og forbarm Deg over oss. Du er vår Herre og Mester. Hjelp oss mot vantroens folk." (2:286)

Den amerikanske forfatter, historiker og filosof Will Durant anerkjente, sammen med andre objektive akademikere, effekten og den unike posisjonen til Koranen. I sin bok *The Story of Civilization, IV, The Story of Faith*, (New York: Simon and Schuster, 1950), s. 183-4), skriver han:

"Æret til kanten av avgudsdyrkelse, kopiert og belyst med kjærlig dyktighet og aktsomhet, anvendt som bok der muslimer lærer å lese, og deretter igjen som kjernen og kulminasjon av sin utdanning, har Koranen i tretten århundrer fylt minnet, vekket fantasien, formet karakteren, og kanskje tilfredstilt intellektet til hundrevis av millioner mennesker. Den ga til enkle sjeler det enkleste, minst mystiske, minst rituelle av alle trosbekjennelser, og fri fra avgudsdyrkelse og helliggjørelse av enkeltindivider.

Det forsynte mennesket en klar redegjørelse av livets vanskeligheter og begrensninger, og samtidig stimulerte dem til den mest forbløffende ekspansjon i historien. Og den definerte religion i en form enhver ortodoks kristen eller jøde kunne akseptere: "Fromheten består ikke i at dere vender ansiktene i bønn mot øst eller vest. Sann fromhet er: Å tro på Gud og på Dommedag, på englene, skriften og profetene, og gi bort av det man har, om det enn er kjært, til slektninger, faderløse og fattige, veifarende og tiggere, og til frikjøping av slaver, å forrette bønner, å utrede det rituelle bidrag, å overholde inngåtte avtaler, å være tålmodig i ulykke og nød og i trengselens tid. Disse gjør troen sann. Disse er de sanne gudfryktige." (2:177)

Will Durant skriver: Koranen har i tretten århundrer fylt minnet, vekket fantasien, formet karakteren, og kanskje tilfredstilt intellektet til hundrevis av millioner mennesker. Den ga til enkle sjeler det enkleste, minst mystiske, minst rituelle av alle trosbekjennelser»

Hvor kommer Koranen fra?

Dette

Dette spørsmålet krysser umiddelbart ens sinn når vi snakker om den hellige boken muslimer kaller Koranen, og om profeten Muhammad (fvmh). Hvorfor bør vi godta muslimenes synspunkter? Har vi ikke rett til å stille spørsmål om dette?

Historikere er generelt enige om at Koranen ble spredd og forkynt av en analfabet araber ved navn Muhammad ibn Abdullah, født i Mekkah i det sjette århundre. Dette konsekvente vitnesbyrdet om historien til profeten står avgjørende, og har formidlet troverdighet. Det kommer tydelig fram i Koranen at den ikke er Muhammads (fvmh) verk, men at den er en edel tale som Gud åpenbarte til ham, og at Muhammads misjon bare er å formidle den og forklare den for folket som den er, uten å legge til eller utelate noe fra den.

Kan det være at Muhammad, islams sendebud, fant på dette selv, eller lærte av noe andre, og deretter presenterte det til folket sitt etter omformulering og omarbeiding av andres ord til sitt eget?

Hvis dette sendebudet i islam virkelig ønsket å engasjere seg i bedrag for å utvide sin innflytelse på folk, ved å tillegge skriften Koranen til Gud, hvorfor har han da ikke krevd at hans egne uttalelser også var fra Gud?!

Dette er legitime spørsmål, som umiddelbart ville dukke opp i tankene, med mindre de som stiller dem har studert Koranen eller Muhammeds biografi og hans virke.

Det er allment kjent, dokumentert fra historiske studier, at mange forfattere og intellektuelle har plagiert andres arbeid og tilskrevet det for seg selv. Hvorfor vil noen med sitt rette sinn, ønske å tildele andres arbeid som sitt eget?

Her oppstår det et spørsmål: Hvis han virkelig ønsket å engasjere seg i bedrag for å utvide sin innflytelse på folk, ved å tillegge skriften Koranen til Gud, hvorfor har han da ikke krevd at hans egne uttalelser også var fra Gud?!

Det ville høres helt nonsens ut å hevde at han forfattet Koranen og tilskrev det til Gud for å utvide sin innflytelse og få sin status og ære hevet, når man samtidig finner en rekke tilfeller i samme bok der det direkte irttesetter Muhammad (fvmh), veileder ham, og retter på feilene hans.

Som kjent for dem som leser Koranen, utelukker ikke denne hellige boken verken private eller offentlige saker. Faktisk har den både irttesatt og rådet Muhammad (fvmh) om forhold knyttet til hans familieliv, samt ble feil han begikk i sine ledelsesbeslutninger påpekt, og til og med måten han inviterte folk til islam.

For å gi et eksempel; Profeten Muhammad (fvmh) var en gang dypt og oppriktig engasjert i å invitere hedenske ledere til islam, da en blind mann søkte tilfredsstillelse for sin åndelige nød kom og avbrøt profeten og sa: "Lær meg noe om hva Gud har lært deg. Profeten var så engasjert i samtalen at han ikke ga mye oppmerksomhet til mannen. Den blinde mannen gjentok sin forespørsel mer enn en gang. Profeten mislikte naturligvis avbrytelsen, og ønsket at den blinde mannen ville vente til han var ferdig med å snakke med de hedenske ledere. Derfor rynket han pannen og vendte seg bort fra ham uten å si et ord.

Gud registrerte denne hendelsen og foreviget den i Koranen, beskrev den nøyaktig og detaljert, og indikerte hvordan Muhammad (fvmh) rynket pannen av irritasjon på den blinde mannen, og vendte seg vekk fra ham. Profeten mottok en åpenbaring som var en reprimade rettet mot seg selv, og som instruerte med klare og sterke ord at slik handling ikke er akseptert. Denne hendelsen er uttalt i en surah (et helt kapittel av Koranen), som bærer navnet på selve hendelsen, nemlig «Han rynket pannen» (Koranen 80: 1-11). Denne hendelsen gjenspeiler den høyeste ære og oppriktighet profeten la i åpenbaringen som ble gitt til ham. Etter denne hendelsen avholdt profeten denne blinde mannen høyt og respektfullt, og møtte ham deretter med et innbydende og smilende ansikt og sa til ham: «Velkommen til ham for hvem min Herre har iredtesatt meg», og som en gest av respekt ville han til og med legge kappen sin på bakken og få den blinde mannen til å sitte på den.

Koranen har registrert en rekke hendelser som instruerer profeten (fvmh), og til og med iredtesetter ham på en slik måte mange av oss ikke ville akseptert å bli tiltalt slikt offentlig. Hvordan kan en person som søker prestisje og ære for seg selv, publisere sine feil og registrere dem i historien på denne måten?

Historien viser oss også flere tilfeller der Muhammad (fvmh) opplevde vanskelige tider hvorav han ønsket at guddommelig åpenbaring ville komme ned for å bevise hans eller familiens oppriktighet, stilling og/eller uskyld, men det kom ikke.

Koranen har registrert en rekke hendelser som instruerer profeten (fvmh), og til og med irettesetter ham på en slik måte at mange av oss ikke ville akseptere å bli tiltalt slikt offentlig.

I en slik hendelse, var det hans eget folk som lenge hadde motgått ham og til og med ordinert ønske om å drepe ham, søkt hjelp av noen lærde jøder i kampen deres mot profeten.

Jødene foreslo at de skulle spørre ham om tre saker. Hvis han svarte dem, sa de at han er en profet, men hvis han ikke kunne svare, så var han ikke en profet. Folket i Mekkah, veiledet av jødernes instruksjoner, spurte profeten (fvmh) de tre spørsmålene, og han sa at så absolutt ville han svare dem neste dag.

Ingen åpenbaring kom til ham i de neste femten dagene, og fiendene gjorde narr av ham hver gang de så ham. Naturligvis var Muhammad (fvmh) dypt bedrøvet som et resultat av dette. Etter intervallet på femten dager, ble svaret på spørsmålene endelig avslørt. I tillegg kom instruksjonen til Muhammad (fvmh) at han aldri måtte si bestemt at han skulle gjøre noe uten å si "Hvis Gud vil", slik at hans handlinger blir helt avhengige av Guds vilje, samt informere ham om at forsinkelsen av åpenbaring var ment av Gud for instruksjonsformål (18: 23-24).

Gjentakende beskyldninger

Det er bemerkelsesverdig at biografien til Muhammed (fvmh) kan betraktes som en av de mest avgjørende bevis på at han var sannferdig.

Det er et faktum at Muhammad (fvmh) var en analfabet som vokste opp blant analfabeter. Han delte livet sitt med dem, deltok på deres råd uten å begå noe skamfullt, og var opptatt av å sørge for et livsopphold til seg selv og familien sin, enten som gjeter eller ved handel. Hvordan kunne han da etter førti år og uten å ha vært i kontakt med lærde, plutselig informere dem om saker de aldri hadde hørt om før, og av fakta de ikke selv kjente til om sine egne forfedre? Han fortalte dem historier fra fortidens skikkelser, fortalte dem om skapelsens begynnelse, og beskrev de tidligere profeters liv i detaljer. Han kom også med nye, detaljerte og omfattende lovgivning på alle sfærer i livet!

Dette faktum forundret Muhammads (fvmh) motstandere blant folket hans så mye, at de ikke visste hvilken anklage de kunne frembringe for å advare folk mot ham.

Det var vanskelig for motstanderne hans å hevde at Koranen var hans egen oppfinnelse, for alle som leser og reflekterer over ordene i den vil være absolutt sikker på at dette har han ikke kommet på selv. Det var også umulig for dem å hevde at han hadde lært det fra andre, for han levde blant dem og alle kjente til de minste detaljer av livet hans. Derfor forsøkte de å utjevne med motstridende beskyldninger mot ham. De hevdet at han selv hadde komponert teksten, en annen gang hevdet de at han bare fortalte dem fra drømmer han hadde sett i søvne. Da de ikke klarte å bevise påstandene sine, anklaget de ham for å være en tryllekunstner eller poet, til og med være gal!

Samme beskyldninger ble også reist mot andre Guds profeter. Moses (fvmh) ble anklaget for å være en tryllekunstner, og Jesus (fvmh) ble også anklaget for å være en gal mann.

Alle profetene (fvmd) var blitt mer eller mindre utsatt for liknende anklagelser. Når fiendene deres ikke kunne finne noe å anklage dem for, hevdet de at de var tryllekunstnere eller galninger. Slik posisjon er anvendt mot de som bærer falskt vitnemål. Hvis han befinner seg i en pinlig situasjon og blir klar over at hans bevis er ganske svakt, begynner han å søke overalt for enhver mulig beskyldning for å redde ansikt, noe som aldri vil skje!

Alle profetene (fvmd) var blitt mer eller mindre utsatt for liknende anklagelser. Når fiendene deres ikke kunne finne noe å anklage dem for, hevdet de at de var tryllekunstnere eller galninger.

Hvorfor ikke bare betrakte det som et genistrek?

Det er selvsagt at Gud har forsynt det menneskelige sinn med enorme ufattelige evner og kreativitet. Men er ikke det logiske argumentasjonsfakultet i menneskets sinn egentlig ganske begrenset? Det er jo en selvfølge. Men dersom sinnet oppfatter detaljer i dette verdslige livet og dets konkrete og relevante saker, så kan det også vitne om eksistensen av en Allmektig Gud og Skaper, og at Guds rettferdighet krever kommet av et neste og evig liv hvor alle vil bli belønnet eller straffet i henhold til sine gode eller onde gjerninger.

En overskuelig titt på teksten i Koranen vil vise at den gir en grundig forklaring på troens lover og dens grenser, en detaljert beskrivelse av verden og alle levende ting, hvordan alt begynte og hvordan det til slutt vil ende.

Den skildrer Paradiset og dens lykke, Helvetesilden og dens pinsler, antall porter dertil, samt antall engler som har ansvaret for det. Den viser også detaljert til problemer i verden og menneskehetens realitet. Så hvilken logisk menneskeskapt teori er alle slike detaljer da basert på?

Faktumet er at det ikke er mulig at slik informasjon kan oppnås selv gjennom intelligens og geni. Det kan være verken falskhet eller gjetning, men er den ultimale sannheten som kun kan oppnås ved guddommelig åpenbaring.

Mens moderne vitenskap nå har bevist noen av de fakta som er oppgitt i Koranen, har den ikke utfordret noen av de opplysninger den har gitt. Istedet er det generell enighet med informasjonen som ble funnet i denne guddommelige boken om den ukjente verden.

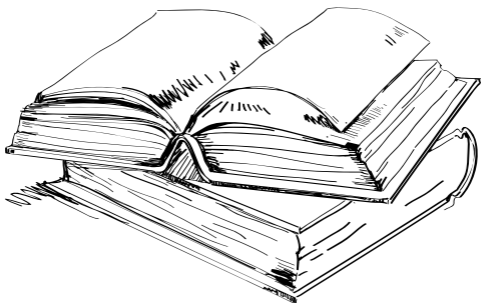
Kunne Muhammad (fvmh) ha omskrevet de tidligere skriftene?

La oss stoppe opp for et øyeblikk, og se om Koranen har avledet slik informasjon, om så i liten grad, fra de tidligere profeters skrifter.

Muhammad (fvmh) og folket hans var for det meste analfabeter og ukjent med informasjonen i Koranen. Han mengdet seg ikke med folk som tidligere guddommelige bøker hadde blitt tildelt, bortsett fra et veldig kort møte med én person under en av hans reiser som barn mens han enda bodde hos onkelen sin. De som var utdannet i de jødiske og kristne skrifter på den tiden skjulte den kunnskapen de hadde fra folk for å holde på sin posisjon, så slik kunnskap var ikke lett tilgjengelig.

Hvis vi allikevel overser alt dette, vil den ultimale sannheten avsløres til den seriøse og objektive leser. Koranen er ikke enig med alt i de tidligere guddommelige skriftene som var tilgjengelig på den tiden. Snarere kom den til å rette opp noen av de feilaktige opplysningene som religiøse lærde hadde tatt med i dem. Koranen gir også mer utfyllende informasjon som mangler i noen historier, avslører det religiøse lærde skjulte for offentligheten, og legger for dagen deres doktrinære eller atferdsmessige korrupsjon som ble lagt til den rene religionen som deres profeter på den tiden hadde brakt.

Faktisk er Koranen fylt med eksempler som vitner om dette faktum. Vil det da være rimelig å anta at Muhammed (fvmh) hadde plagiert all den informasjonen fra dem ?!

Et viktig historisk faktum

Enhver rettferdig person som er villig til å se objektivt på islams lære, vil ikke på noen måte mislykkes med å stille seg selv disse spørsmålene: Var ikke sendebudet i islam, Muhammad, en araber?

Vitner ikke historien om at folket hans ikke hadde noen egen kunst å skryte av bortsett fra veltalenhet, vel formulerte taler og litterære uttrykk, hvorav de holdt fora, råd og komposisjoner av poesi, og at en arabisk stamme kunne stige til herlighet eller falle i skam hvis en poet dikterte om det?

Historie-og litteratur bøker forteller oss at knapt noen arabere komponerte et verk av poesi eller prosa, uten å haste med å rette opp eventuelle feil i den, legge til det som manglet, og selv svare ved hjelp av sin egen litterære stil? Opplyser de oss ikke om at kraften i litterært uttrykk var det området de utmerket seg best, underholdt med å utfordre hverandre, og det feltet der de stolt viste sin styrke og dyktighet?

Hvordan kunne da hans erkefiender som ikke etterlot noen stein uvent i deres forsøk på å gjøre det vanskelig for ham, utmålte hard oppførsel mot ham, og advarte folk mot ham, mislykkes i å ta opp utfordringen da han ba dem om å produsere en skrift lik Koranen? En Koran som ligner den han hadde brakt, eller i det minste bare en liten del av den? Istedet ble de stående igjen i full forvirring, ute av stand til å møte utfordringen.

Fryktet ikke Muhammad (fvmh) at ved å sette høyde for slik utfordring i en ferdighet som fiendene hans utmerket seg i, både som enkeltpersoner og gruppevis, ville løpe til handling og konkurrere med ham med tanke på å tilbakevise hans påståelser om guddommelig åpenbaring, og bevise til folk at det han hadde brakt var galt!?

La oss anta at han bare satte høyde for en slik utfordring fordi han visste at hans folk ikke var i stand til å stå opp til utfordringen. Hvordan kunne han da gjøre det til en permanent utfordring for fremtidige generasjoner fram til tidens slutt, fast og påståelig at hvis alle sammen samlet seg for å lage en bok som Koranen, ville de ikke klare det selv om de hjalp hverandre etter beste evne?!

Å ta et slikt skritt utgjør en betydelig risiko som bare kan tas av noen hvis hjertet er fylt med tillit, og sikker i sine ord. Ved å utstede en slik utfordring våget ikke hans eget folk, Quraysh, ei heller datidens ledende talere kjent for sin velformulering, å komme med noe som lignet Koranen, ikke engang noe som lignet en liten del av den. Denne utfordringen er fremdeles mislykket frem til i dag, og historien har det at alle som noensinne har forsøkt eller lekt med tanken på å ta utfordringen, har blitt dømt til å feile og blitt objekt for latterliggjøring og utsatt for litterært hån fra andre.

Surah Al-Fatihah (den innledende kapittel)

Det er den største surah i koranen, som en muslim alltid resiterer i bønnene sine. Dens betydning er som følger:

Betydningen i Surat Al-Fatihah

“I Guds navn, den mest Nåderike, den mest Barmhjertige.”

Betydning: Jeg begynner ved Guds navn, med respect og ærbødighet, den Barmhjertige hvis barmhjertighet omfatter alt.

“Lovet være Gud, all verdens Herre.”

Betydning: Jeg ærer Gud med alle Hans attributter, anliggender og egenskaper, samt Hans skjulte velsignelser, med oppriktig kjærlighet og ærbødighet. Han er Skaperen, Eieren, Forsørgeren, Forsynerer av alle affærer og Ivaretageren av alle favører skjenket over Hans skapninger, uten unntak.

“Den Barmhjertige, den Nåderike.”

Betydning: Han har alle egenskaper for nåde og barmhjertighet i all dets form og manifestasjon. Hans Barmhjertighet omfatter alt og alle, så vel som en spesiell Nåde Han forbeholder utelukkende for Sine lydige og troende tjenere.

“Herren over Dommedag.”

Betydning: Han er Konge, Ene og alene. Den som dømmer på Dommedag.

“Deg alene tilber vi, og Deg alene
søker vi hjelp.”

Betydning: Vi tilber ingen andre enn Du, vår Herre, og vi tilbeder ikke noen andre ved siden av Deg på noen som helst måte. Vi ber Deg alene om hjelp og støtte i alle våre affærer, for beslutningskraften ligger hos Deg alene, og ingen deler et atoms vekt med Deg i det.

“Led oss på den rette vei.”

Betydning: Led oss på den rette vei, og hjelp oss å holde fast ved det intill vi møter Deg.

“Den vei for de som Du har beredt glede.”

Betydning: Den vei som Du har veiledet profetene og alle de rettsfrafne som kjenner til sannheten og følger det.

“Ikke den vei for de som har vagt Din
vrede eller den falske vei.”

Betydning: Hold oss unna den vei for de som har vagt Din vrede fordi de har kjent til sannheten, men har valgt å ikke følge den; også hold oss borte fra den vei for de som ikke har blitt veiledet til sannheten på grunn av deres uvitenhet og neglisjering i å søke den.

“Amen”

Betydning: Åh Allah! La meg bli bønnhørt!

Alle har sitt siste ord

Tross alt, vil alle kunne få sitt siste ord i denne saken. Deres oppfatninger og holdninger om Koranen vil hovedsaklig være basert på deres personlige erfaring etter å ha lest boken nøye, og gjort en seriøs innsats for å forstå den, og sørget for å velge en passende oversettelse på sitt eget språk, hvis de ikke er kjent med arabisk.

Koranen sier at et av de største bevisene på sannheten til Muhammeds profetskap ligger i utfallet som våre hjerter og sinn føler etter at man har lest Koranen i et forsøk på å forstå den. Som det står: "Er det ikke nok for dem at Vi har åpenbart skriften for deg, så den kan fremleses for dem? I dette er sannelig nåde og formaning for folk som tror." (29:51)

Faktisk inviterer Koranen alle til å lese den og reflektere for å forstå den, og konstaterer at bare de som "...setter låser på deres hjerter og sinn" -neker å gjøre det (47:24).

**Den sanne
virkeligheten
av tilbedelse
i islam**

Trenger

Trenger Gud vår tilbedelse?

Gud trenger ikke vår tilbedelse eller våre gode gjerninger. Faktisk kan ikke frelse i islam oppnås med bare ritualer, formaliteter og økonomiske bidrag. Snarere kan det oppnås med sin grad av sannferdighet og tro på Gud, som må realiseres til virkelighet ved å raffinere seg selv og ens karakter, og streve etter å tjene samfunnet og bidra til dets fremgang.

Koranen (51:56-58) sier: "Jeg har skapt dsjinner og mennesker kun for at de skal tjene Meg. Jeg ønsker ikke underhold fra dem. Jeg ønsker ikke at de skal bespise Meg. Gud er Forsørgeren som har makt og er fast."

Da noen lurte på hva den riktige retningen av bønnen var, siden muslimene må vende seg mot Mekkah i bønn, ble noen vers i Koranen åpenbart til profeten (fvmh). Åpenbaringen understreket at religionens sannhet ligger i troens oppriktighet, å gjøre rettferdige gjerninger og tjene menneskeheten, ikke bare det å vende seg mot øst eller vest i deres bønn. Koranen sier: «Fromheten består ikke i at dere vender ansiktene i bønn mot øst eller vest. Sann fromhet er: Å tro på Gud og på Dommedag, på englene, skriften og profetene, og gi bort av det man har, om det enn er kjært, til slektninger, faderløse og fattige, veifarende og tiggere, og til frikjøping av slaver, å forrette bønnen, å utrede det rituelle bidrag, å overholde inngåtte avtaler, å være tålmodig i ulykke og nød og i trengselens tid. Disse gjør troen sann. Disse er de sanne gudfryktige.» (2:177)

Koranen understreker videre at de som streber etter saker av tilbedelse og hengivenhet, faktisk gjør det til egen fordel. De som avviser islam, er de sanne taperne, for Gud er selvforsynt og står ikke i behov for noen. Som Koranen sier; "Den som strever, strever for seg selv. For Gud er uavhengig av denne verden." (29:6)

Da noen lurte på hva den riktige retningen av bønnen var, siden muslimene må vende seg mot Mekkah i bønn, ble noen vers i Koranen åpenbart til profeten (fvmh). Åpenbaringen understreket at religionens sannhet ligger i troens oppriktighet, å gjøre rettferdige gjerninger og tjene menneskeheten, ikke bare det å vende seg mot øst eller vest i deres bønn.

Søylene i islam

Dette er de viktigste foreskrevne tilbedelseshandlinger i islam. De er som følger:

1

Fast og oppriktig tro på og tilbe Gud, og akseptere å følge Hans sendebud Muhammad (fvmh). På arabisk, den grunnleggende formelen på troserklæringen. (*Shahadah*) blir sagt på denne måten: *Ash hadu an la ilaha ill- Allah, wa ash hadu anna Muhammadan Rasulullah*. På norsk vil ordlyden bli slik: "Jeg bevitner at det er ingen annen gud enn Allah, og jeg bevitner at Muhammad er Hans sendebud." (Se side 55)

2

Utførelse av de foreskrevne bønnene.
(Se side 180)

3

Gi det rituelle bidrag i veldedighet
(zakat). (Se side 188)

4

Faste under måneden Ramadan, den niende måned i den islamske lunariske kalender. (Se side 194)

5

Utføre reisen til det hellige gudshuset i Mekkah, (*hadj*, eller pilegrimsferden) for de som har råd og fysisk i stand til det. (Se side 198)

Moralsk ansvar og utfordringer

Følgende spørsmål blir ofte spurt, om enn i forskjellige former: "Hvordan har det seg at Gud har gitt oss en munn, tenner og mage slik at vi kan spise, og likevel beordre oss til å faste? Hvordan har det seg at Han har skapt skjønnhet og lyst, og så beordrer oss til å senke blikket og bevare vår kyskhet? "Man kan kanskje driste seg til å spørre:" Hvorfor gir Han oss styrke, men forbyr oss å angripe og undertrykke andre? "

Men denne problemstillingen er helt klar fra et islamsk perspektiv. Ifølge islam har Gud gitt oss slike fakulteter og evner til å kontrollere og ikke bli kontrollert av. For å illustrere; så har Gud gitt oss hester til å ri og kontrollere, ikke for å kontrollere oss. Kroppene våre ble gitt styrke og skapt for å tjene oss, slik at vi kan ri på hesten, styre den og bruke den til passende tider og steder - og ikke omvendt.

Derfor ligger den virkelige verdien av mennesket og dets dominans, i evnen til å kontrollere sine luner og begjær og å bruke slike fakulteter på nyttig vis. På denne måten har Gud fornemmet mennesket, og forberedt det til å bli testet. Dette er faktisk grunnen til at Gud skapte oss i utgangspunktet.

Koranen sier: "Vi har skapt mennesket av en sæddråpe, en blanding, for å prøve ham, og Vi gav ham hørsel og syn." (76:2-3)

Derfor ligger den virkelige verdien av mennesket og dets dominans, i evnen til å kontrollere sine luner og begjær og å bruke slike fakulteter på nyttig vis.

Dermed er alle plager, ulykker og lidelser som vi blir utsatt for som mennesker en ytterligere prøvelse for oss, men også et middel og mulighet til å øke vår åndelige og moralske vekst. Den er designet for å øke vår tro og tilbakekalle vårt mål og posisjon i dette livet. Som Koranen sier; "Vi kan saktens stille dere på prøve med frykt og hunger, med tap av liv, eiendom og avlinger. Men bring de tålmodige det gledelige budskap, dem som når ulykken rammer dem, sier: "Vi tilhører Gud, og til Ham skal vi vende tilbake." (2:155-156)

Derfor gir dette livet en mulighet for oss til å erfare fremskritt og tilbakeskritt i saker som tro og moral. Gud, den Allmektige, gir oss konstant mulighet til å følge rettferdighetens vei, og rette opp våre veier. Han tvinger oss ikke. Istedet gir Han oss fri vilje til å gjøre valg i våre liv, og instruerer oss til å gjøre fremskritt på jorden, bygge sivilisasjoner, og være til nytte for menneskeheten. I tillegg til alt dette, oppfordrer Han oss å vende seg til Ham, og irttesette våre veier når vi feiler. Profeten Muhammad (fvmh) sa i denne forbindelsen: "Hvis dere ikke skulle begå synder, ville Gud erstatte dere med et folk som ville ha syndet, for deretter søke tilgivelse fra Gud; og Gud ville absolutt tilgi dem "(Muslim: 2749).

Bønnen

Du har kanskje allerede lurt på den merkelige scenen du selv har sett, eller sett i media, hvor en eller flere muslimer stiller seg opp i en bestemt retning, og beveger seg i stillinger med å stå og bøye seg, gjør bønnefall, og ser ut til å være avkuttet fra omverdenen.

Hva er så den islamske bønnen?

Bønnen innehar en posisjon av aller høyeste betydning i islam, fordi den er den viktigste måten å tilnærme seg Gud ved å be og overgi seg til Ham. Gud beordret profeten Muhammad (fvmh) og alle muslimer til å bøye seg i bønn og nærme seg Ham (96:19). Det er av denne grunn at det regnes som islams andre søyle etter trosbekjennelsen.

Profeten Muhammad (fvmh) sa: "Islam er bygget på fem [søyler]: Å vitne om at det er ingen annen gud enn Allah, og at Muhammad er Guds sendebud, utføre de foreskrevne bønnene, betale den foreskrevne veldedighet (zakat), gjøre pilegrimsferden til [det hellige Hus] og faste i Ramadan."(Al-Bukhari: 8).

Islam lærer at en muslim belønnes for sin bønn i samsvar med innsatsen han gjør for å rense hjertet sitt, holde distraksjoner vekk ved å konsentrere seg i bønnen, og oppriktig hengi seg til total ydmykhet foran Gud og føle nærhet til Ham. En slik tilstand gir en opplevelse av fred og ro i Guds nærhet. Bønnen var kilden til profeten Muhammeds største glede.

Derfor instruerer Koranen muslimene til å utføre bønnen ved å engasjere hele kroppen, inkludert hjerte, sinn og i ånden, og ikke begrense det til fysiske bevegelser. Hvis det utføres på denne måten, vil det garantert resultere i det gode og man holder seg unna synder og feilaktige handlinger. Derfor er ihukommelse av Gud og vende seg til Ham det beste man kan gjøre. (29:45).

Bønnen var kilden til profeten Muhammads største glede.

De som tror at bønnen er begrenset til fysiske bevegelser som etterfølger vask og renselse, innser ikke at prosedyren ved handlingen og oppramsingen av kortskrevne passasjer og setninger der Gud er lovprist, egentlig er et middel til å tilbe Gud og anerkjenne Hans storhet. For eksempel, den frasen som tilbederen uttrykker når han står i ærbødighet og ydmykhet i bønn mens han løfter hendene, er Allahu Akbar (Allah er størst). Så bukker han og viser total ydmykhet foran Gud og anerkjenner Hans storhet og sier: Subhana rabbiy-al-'adheem (Ære være min Herre, den Allmektige).

Så gjør han et bønnefall, og søker nærhet til sin Herre og Hans svar på sine bønner ved å plassere knær, hender, panne og nese på gulvet, hvoretter han sier; Subhana rabbiyal-a'la (Ære være min Herre, den Høyeste). Dermed er alle bønnene ikke bare bevegelser og mumling, men ytterst meningsfulle øyeblikk som knytter den troende til sin Herre og Skaper, den som ens liv og lykke utspringer fra.

Gud befaler muslimer å be fem ganger i døgnet på forhåndsbestemte tider. De kan utføre bønnene hvor som helst, men er oppfordret til å gjøre det i moskéer for å styrke fellesskapsbåndet, bevare relasjoner, og hjelpe hverandre i religiøse og verdslige saker.

Han oppfordrer også muslimer til å engasjere seg i valgfrie bønner så mye som mulig.

Muslimer ber i retning av Kabah, den kubikkformede bygningen som ligger i den hellige moskeen i Mekkah, i den vestlige delen av den arabiske halvøya. Kabah ble opprinnelig konstruert av 'Profetenes fader', en referanse til Abraham (fvmh), og alle profetene gjorde pilegrimsreise til den.

Kabah er bare en struktur bygget i stein som verken kan skade eller gjøre godt, men Gud befaler muslimene til å vende seg mot den under bønner slik at den tjener som et fokuseringspunkt og én retning å samle seg om.

Det islamske kall til bønn; *Adhan*

Adhan er kallet til bønn i islam, som gir beskjed til muslimene om at nå er tiden inne for den foresrevne bønnen, og instruksjon om å komme til moskéen.

Det er en form for å huske og gi ærbødighet til Gud, samt forberede muslimer på å delta i bønnen i moskeen. Oppføringen av kallet er som følger:

- 1- Allah er størst, Allah er størst, Allah er størst, Allah er størst
- 2- Jeg bevitner at det er ingen annen gud enn Allah, jeg bevitner det er ingen annen gud enn Allah.
- 3- Jeg bevitner at Muhammad er sendebudet til Allah. Jeg bevitner at Muhammad er sendebudet til Allah.
- 4- Kom til bønn. Kom til bønn!
- 5- Kom til suksess. Kom til suksess!
- 6- Allah er størst, Allah er størst!
- 7- Det er ingen annen gud enn Allah!

Den store moskéen i Mekkah er den hellige moskéen i islam. Den huser Kabah, en kubikkformet struktur bygget i stein. Kabah ble opprinnelig konstruert av profeten Abraham, og muslimer er beordret til å vende seg i dens retning under bønner, skjønt de overhodet har ingen tro på at den kan gjøre verken godt eller vondt.

Den foreskrevne veldedighet (*zakat*)

Det er alles overbevisning om at det bør være en løsning på kontrasten av ekstrem rikdom og ekstrem fattigdom. Gapet mellom de rike og de fattige, og nedgangen og oppløsningen av samfunnet fører medlemmene til et liv med økende laster og forbrytelser. Det har blitt gjort utallige forsøk på økonomiske systemer, ideologiske trender og statlige lover for å løse dette problemet. Hvordan håndterer islam dette?

Islam beordrer velstående muslimer å betale 2,5 prosent av deres gjennomsnittlige årlige formue som overstiger deres personlige eiendeler, til de fattige og trengende, noe som gjør denne plikten til islams tredje søyle

Denne foreskrevne veldedigheten utbetales av de velstående -ikke som en tjeneste for de fattige, men fordi det er de fattiges rett til å bli bidratt fra de rikes overveldende rikdom. Denne prosessen gjør at veldedighet skal gis automatisk uten at sistnevnte føler seg tvunget til å tigge om hjelp til livsopphold og utsette seg til vanære.

Dette minimumsbeløpet er alt som velstående muslimer er pålagt å bruke. Når det gjelder det maksimale beløpet, har islam gitt mange muligheter for dem til å konkurrere med hverandre, og bruke på ulike gode formål. Dette resulterer i å oppnå mer velferd, infrastruktur, helse, suksess og tilfredshet i dette livet; og i det etterfølgende vil de finne rikelig belønning og evig lykke.

Koranen verdsetter de som bruker av sin rikdom for Guds skyld. Som et korn som vokser til syv ører med hundre korn i hvert øre, som deretter multipliseres opptil syv hundre ganger, øker Gud deres belønning. Til de som opptrer med oppriktighet og gode intensjoner, og de som bruker sin rikdom til det gode, er Han ekstremt sjenerøs, og Han har full kjennskap til folks intensjoner. (2: 261).

Koranen informerer oss også om at å gi veldedighet til de fattige og de trengende, renses velgjørerens hjerte fra egoisme og grådighet. Det står; "Pålegg dem en gave, hvorved du kan rens dem og lutre dem. Fremsi bønn for dem. Dine bønner gir dem ro. Gud hører, vet." (9:103).

Det informeres videre om at de som lar sin egen gjerrighet stoppe dem fra å bruke sin rikdom og hjelpe de fattige, vil være de virkelige tapere, da de faktisk fratar seg både lykke i denne verden og lykke i det etterfølgende. (47:38).

Gjennomføringen av denne storslagne islamske plikten bidrar til å realisere begrepet sosial sikkerhet og relativ likestilling blant medlemmer av samfunnet. Ved å gi zakat til de som har rett til det, forhindres det at økonomisk rikdom kun forbeholdes noen få hender i samfunnet. Det er av denne grunn historien forteller oss at de tidligere muslimene ofte ville se etter de fattige og trengende for å gi sin del av zakat til dem, men kunne ikke finne noen.

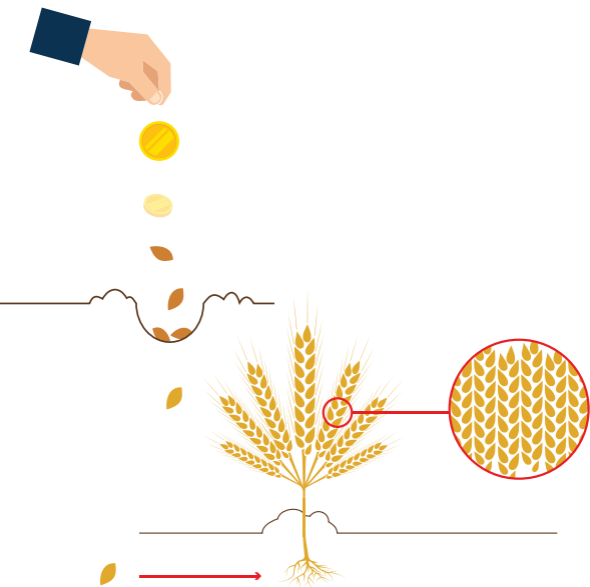
Betalingen av zakat nærer følelser av nestekjærlighet, harmoni og fremmer samfunnets samhold. Dette fordi folk generelt har en tendens til å like de som gjør dem godt, og medlemmer av det muslimske samfunnet føres stadig tettere slik at de kan assosieres med mursteiner i en bygning som støtter hverandre. Forbrytelser som tyveri og annen kriminalitet reduseres gjerne under slike omstendigheter.

Denne foreskrevne veldedigheten utbetales av de velstående -ikke som en tjeneste for de fattige, men fordi det er de fattiges rett til å bli bidratt fra de rikes overveldende rikdom. Denne prosessen gjør at veldedighet skal gis automatisk uten at sistnevnte føler seg tvunget til å tigge om hjelp til livsopphold og utsette seg til vanære.

Koranen verdsetter de som bruker av sin rikdom for Guds skyld. Som et korn som vokser til syv ører med hundre korn i hvert øre, som deretter multipliseres opptil syv hundre ganger, øker Gud deres belønning.

Faste

Vi alle beundrer de som kontrollerer seg selv og avstår fra å spise, eller unngår visse typer mat for å opprettholde god helse, gå ned i vekt eller holde seg i overensstemmelse med legenes råd. Vi anser alltid som en stor prestasjon deres evne til å kontrollere sine lyster og ønsker for et større og mer viktig mål.

Faktisk når muslimer faster, oppnår de større resultater enn det. Ved å observere faste, disiplinerer de seg selv for å bringe deres lyster under kontroll og overholde Guds ord, den beste av dommere.

Fasting (*siyyam* eller *sawm*) er den fjerde søyle av islam. En fastende person er pålagt å avstå fra all mat og drikke. Det er også pålagt å avstå fra seksuell aktivitet med sin ektefelle fra morgen til solnedgang under måneden Ramadan. Ramadan faller på den niende måneden i den islamske månekalenderen

Koranen informerer oss om at faste ble også foreskrevet de tidligere nasjonene, om enn på forskjellige måter til tider. Men formålet med fasting er det samme, som er å oppnå rettferdighet, være bevisst på Gud, og uttrykke sant tilbedelse og total underkastelse til Ham. (2: 183).

Profeten Muhammad (fvmh) uttalte en gang at en person aldri ville dra nytte av sin faste hvis han ikke disiplinerer seg selv og blir en bedre person etter fasten.

Når en muslim overvinder kjødets lovlige lyster ved å avholde seg fra dem for noen timer om dagen, blir han sin egen mester. Man gjør seg selv i stand til å kontrollere og unngå begjær som ikke er tillatt under alle omstendigheter. Det er av denne grunn at profeten Muhammad (fvmh) en gang uttalte at en person aldri ville dra nytte av sin faste hvis han ikke disiplinerer seg selv og blir en bedre person etter fasten.

Han sa: "En person som ikke avstår fra bedragerisk tale og handlinger [under fasten] må vite at Gud ikke trenger ham til å forlate sin mat og drikke" (Al-Bukhari: 1804).

Følelsen av sult og tørst som muslimer opplever under faste har et viktig formål. Det gjør dem i stand til å realisere de alvorlige effektene av slike smerter de fattige og trengende gjennomgår når de blir fratatt essensielle livsnæring over lang tid og gjennomgår ekstrem sult og tørst. Denne følelsen gir muslimene stor drivkraft til å komme til deres hjelp.

Ved å beordre muslimer til å faste, har islam som mål å minne sine etterfølgere på den sult og tørst som fattige og trengende undergår.

Pilegrimsferden (Hajj)

De fleste religioner omfatter et element av en åndelig reise hvor de troende apellerer til Skaperen i all oppriktighet og uttrykker sin hengivenhet til Ham. Men av alle slike reiser i verden skiller den årlige muslimske pilgrimsreisen til Mekkah seg ut både i størrelse og i omfang. Hvert år flokker mer enn tre millioner muslimer seg til Mekkah hvor de samles for å utføre pilegrimsritualene.

Hva er egentlig pilegrimsreisen i islam?

Hajj, den årlige muslimske pilgrimsreisen til Mekkah, er den femte søylen i islam. Denne plikten må gjennomføres av enhver voksen muslim som har råd og er i stand til å gjøre det minst én gang i livet.

Det er en fantastisk reise hvor klassekille, nasjonalitet, rase, klær og rikdom svinner hen. Alle (mannlige) pilegrimer har samme klær og farge, og hymner de samme ord i full oppriktighet fra sitt hjerte -de samme ordene som legemliggjør den sanne realiteten i forholdet mellom mennesket og sin Herre. Disse ordene oversettes som følger: «Her er jeg til Din tjeneste. Herre, her er jeg til Din tjeneste. Det er ingen partner med Deg. Her er jeg til Din tjeneste. All lovpris og goder tilhører Deg. All herredømme er Ditt, og Du har ingen partner.”

Til tross for de forskjellige ritualene som muslimer utfører under denne tros- reisen, og de ulike påkallelser de fremsier, er de alle ment for å komme Gud i hu. Formålet er å være bevisst på Ham, å demonstrere sitt behov for Ham, og å søke tilgivelse og belønninger fra Ham. Profeten Muhammad (fvmh) sa: "Å gå rundt Kabah og å gå mellom åsene As-Safa og Al-Marwah, har ene og alene blitt foreskrevet for å komme Gud i hu." (Ibn Abi Shaybah: 15334).

En muslim som reiser til Mekkah i den hensikt å utføre pilegrimsferden, eller hajj, bytter ut sine vanlige klær med to enkle klesplagg for å erklære sin underkastelse til Gud, og for å føle seg på lik linje med alle pilegrimer til tross for deres forskjellige verdslige bakgrunn..

Familien i islam

I dag

I dag er det mange tilfeller der det står dårlig til med samholdet i familier, og det har redusert familiene til en trist tilstand der familiemedlemmene ikke er noe mer enn en gruppe personer som alle har nøkler til samme hus.

Dessverre har mange dagens menn en tendens til å unngå ansvaret med å forsørge kone og/eller barn. -Hvorfor skulle noe forhindre dem i å nyte livet og oppfylle sine kjødelige ønsker uten å påta seg et slikt ansvar?

Selv om denne trenden er mer merkbar i dag enn noensinne, har den vært en tendens adoptert av mange mennesker siden historiens begynnelse. En slik trend er ingenting annet enn en naiv måte å gå etter ens egen interesse som dikteres av egoisme, uavhengig av de negative virkningene dette har på individet og samfunnet.

Derfor legger islam stor vekt på familien, dets system, dets rettigheter, og dets plikter overfor medlemmene. Dette skyldes at islam ser på familien som sentrum for bevissthet, utdanning og fremgang. Integritet i samfunnet kan bare oppnås hvis familien er etablert på et godt moralsk grunnlag, og derav klarer å oppfylle sitt formål.

Denne bekymringen gjenspeiles i utallige bestemmelser, herunder følgende:

Islam understreker prinsippet om ekteskap for å danne en familie

- Ekteskap er en av de mest verdslige meritter i islam, og var også en av praksisene til Guds budbringere. Da noen av profetens (fvmh) følgesvenner ønsket å leve i sølibat og hengi seg fullstendig til tilbedelse og kontinuerlig bønn og faste, ga han dem råd ved å si: "Jeg observerer faste og bryter den; Jeg utfører frivillig nattebønn og sover; og jeg tar til meg koner. Så den som ikke følger min praksis, ikke en av mine sanne etterfølgere." (Al-Bukhari: 4776).

- Islam forplikter sine etterfølgere til å gjøre ekteskap enkelt, og lover guddommelig hjelp til de som søker det for å verne om sin kyskhets. Profeten Muhammad (fvmh) sa: "Det er tre mennesker som Gud garantert vil hjelpe." Blant disse tre nevnte han "en person som ønsker å bli gift for å verne om sin kyskhets." (At-Tirmidhi: 1655).
- I retningslinjen om å minne folk på de utallige velsignelser som Gud har forsynt dem med, er det første som Koranen nevner den kjærlighet og ømhet Gud har satt mellom mann og kone. Som Koranen sier, " Blant Hans tegn er også at Han skapte for dere hustruer av deres egen sort, for at dere kan finne ro hos dem. Og Han har lagt kjærlighet og godhet mellom dere. I dette er jærtegn for mennesker som tenker etter. (30:21).
- Den oppfordrer unge menn å gifte seg, for ekteskap er det rette handlingsforløpet for dem, og hjelper dem med å kontrollere sine seksuelle impulsive intensitet, samt å finne ro og komfort i ektefeller.

“

I retninglinjen for å minne folk på de utallige velsignelser som Gud har forsynt dem med, er det første som Koranen nevner den kjærlighet og ømhet Gud har satt mellom mann og kone.

2

Den viser til respekt for alle medlemmer av familien, kvinner likesom menn.

Det har gitt foreldrene det store ansvaret med å fostre opp barna sine. Profeten Muhammad (fvmh) sa: "Hver eneste en av dere er en verge og ansvarlig for de som er i hans varetekt. Herskeren er en verge for sine undersåtter og ansvarlig for dem. En ektemann er verge for sin familie og ansvarlig for den; en kvinne er verge av sin manns hjem og ansvarlig for det, og en tjener er verge av sin mesters eiendom og er ansvarlig for det." (Al-Bukhari: 853).

3

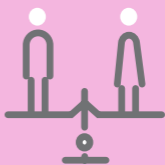

Det oppfordrer barn til å ære sine foreldre og beordrer dem til å uttrykke respekt og takknemlighet for dem, samt vise lydighet frem til deres død.

Uansett barns alder, er de pliktige til å adlyde foreldrene sine og vise godhet mot dem. Faktisk anser Koranen lydighet mot ens foreldre en verdig gjerningsakt, og advarer de troende mot å være uhøflig mot foreldre, selv det å si et ord med respektløshet rettet mot dem. I Koranen står det:

“Herren har bestemt at dere skal tjene Ham alene. Mot foreldre skal dere vise godhet. Om en av dem, eller begge, når høy alder hos deg, så si ikke «Uff», og vær ikke brysk mot dem, men tal respektfullt til dem!” (17:23)

4

Islam forplikter foreldre til å beskytte sine barns rettigheter, og oppfordrer dem til å behandle dem likt og rettferdig under alle omstendigheter.

Profeten Muhammad (fvmh) sa, "En mann som forsømmer de som er under hans omsorg, vil begå en synd." (Abu Dawud: 1692). Især når det gjelder utgifter til døtre og omsorg for dem, sa han: "Den som har ansvaret for jenter og behandler dem godt, vil få dem som et skjold for seg mot Helvetesilden." (Al-Bukhari: 5649).

5

Det tilgodeser muslimer å opprettholde slektskapets forbindelser.

Slektninger inkluderer mannlige og kvinnelige tanter og onkler og deres barn. Faktisk anser islam det å opprettholde slektskapsbåndet som et av de mest prisverdige handlinger, og advarer mot å kutte bort slike bånd, som blir sett på som en stor synd. Profeten (fvmh) sa: "Den som avstår fra slektskapets forbindelser, kommer ikke inn i Paradiset." (Muslim: 2556).

Islam advarer de troende mot å være uhøflig mot foreldrene, selv det å si et ord med respektløshet rettet mot dem.

Kvinner i islam

Bare

Bare en rask titt på fjernsyn, annonser eller magasinomslag, er nok til å avsløre omfanget av forbrytelsen den materielle sivilisasjonen har begått mot kvinner -som har blitt dehumanisert som seksuelle objekter, eller varer som bare tjener til å opphisse menns lystige begjær og fantasi.

Kanskje dette er bare et annet aspekt, som tilsynelatende er mindre forvrent enn det som var tilfelle i primitive samfunn der kvinner ble degradert og redusert til eiendom og varer som ble kjøpt og solgt.

Som et resultat av deres lange kamp, har kvinner som lenge har lidd under undertrykkelse og diskriminering -og i sitt forsøk på å slippe unna slik forloren tilstand, bare blitt kastet inn i en lignende deprimerende tilværelse, dog i et mindre forvrent bilde.

Da islam fremkom for 1400 år siden, førte det til en sann revolusjon mot den urettferdige behandlingen kvinner hadde lidd i lang tid. Den satte også lover og detaljerte bestemmelser for å beskytte kvinnenes rettigheter og status, og ga dem muligheten til å lede et ærefullt liv, og dermed gi dem muligheten til å utføre sin misjon i livet på best mulig måte.

Det er av denne grunn at en av de lengste kapitlene i Koranen heter "Kvinnene" på grunn av de grundige bestemmelsene det gir for kvinner. I Koranen forteller Gud historier om et stort antall rettskafne kvinner, og selv et av kapitlene i Koranen er oppkalt etter Maria, Jesus mor (Guds fred over dem).

Slik kom islam for å forandre det feilaktige konseptet folk hadde om kvinner, og oppfordret menn til å behandle dem som likeverdige mennesker, akkurat som Gud skapte dem og ment til å være, og ikke som bruksvarer. Det oppfordret menn til å se på kvinner som livspartnere, ikke en nattpartner; og å betrakte dem som en kilde til kjærlighet, barmhjertighet og fred og ro, og ikke som fysiske seksualiserte gjenstander.

Eksempler på bestemmelser om respekt for kvinner islam

- Det gir dem rett til å velge egne ektemenn, og legger stor del av ansvaret for å oppdra barn på dem. Profeten (fvmh) sa: "En kvinne er verge av hennes manns hjem og er ansvarlig for det" (Al-Bukhari, 853).
- Det gir dem rett til å beholde sine pikenavn. I islam forandrer ikke en kvinne sitt opprinnelige etternavn til sin ektemanns etter ekteskap, slik det er vanlig i mange deler av verden. En kvinne beholder æren av å beholde pikenavnet sitt, og dermed hennes uavhengige opphav.
- Viktigheten av å hjelpe kvinner som trenger støtte understrekes, selv om de ikke er slektninger. Det oppfordres også at man engasjerer seg i en slik edel handling, og betrakter det som en av de mest fortjenestefulle gjerninger i Guds øyemed. Profeten (fvmh) sa: "Den som forsørger en enke eller en fattig person, er lik en krigers kjeper for Guds sak, eller en som utfører bønn hele natten uten sløvhet, eller lik en som faster kontinuerlig og ikke haster med å bryte den." (Al-Bukhari: 5661).

- Det etablerer total likestilling mellom menn og kvinner i en rekke saker, inkludert alle finansielle transaksjoner. Profeten (fvmh) sa: "Kvinner er tvillinghalvdelen til menn." (Abu Dawud: 236)
- Det gjør det til ektemannens plikt å bruke penger på kvinnene som er berettiget til hans støtte, som for eksempel hans kone, døtre og mor, uten å gjøre det minste forsøk på å minne dem om hans favører.
- Islam gir dem rett til arv, tildeler dem rettferdige deler, som noen ganger er forskjellige fra menn under visse omstendigheter -avhengig av deres forhold til hverandre og de økonomiske forpliktelsene de må utstede. Det er sant at kvinners andel av arv i forhold til menns er mindre, men det er ikke uten unntak. Det er tilfeller der kvinner arver like så mye som menn, arver mer enn menn, og der de arver mens menn ikke arver noe. Det ville være urettferdig å bare fokusere på saker der de arver mindre enn menn. Selv i det tilfellet de arver mindre, er det der menn skal sørge for hele familien som en del av deres religiøse forpliktelse, mens kvinner ikke er forpliktet til å bruke en krone. På denne måten er islam et omfattende og velbalansert system der det ikke er rom for at noen skal herske over en annen.

Mens noen anklager islam for å undertrykke kvinner og krenke deres rettigheter, og som hevder at det er uforenlig med dagens og sivilisasjonens krav, finner vi at blandt de hundretusener av konvertitter til islam i et moderne utviklet land som Storbritannia, er 75 prosent av dem kvinner. Dette har skjedd etter deres innsikt på bestemmelsene i islam innad ulike problemstillinger i familie og kvinners rolle. (Richard Peppiatt, "Women and Islam: The rise and rise of the convert", *The Independent*, Sunday 6 November 2011)

Islam understreker at kvinner må gis ekstra omsorg

Moren: En mann spurte en gang profeten (fvmh), "Guds sendebud, til hvem skal jeg vise mest vennlighet?" "Din mor," svarte han. Mannen spurte: «Og så til hvem?» Profeten sa igjen: «Din mor.» Mannen spurte videre: «Så til hvem?» Profeten svarte: «Din mor.» Mannen spurte igjen: «Så til hvem?» Profeten sa: "Så din far." (Al-Bukhari: 5626).

Døtre: Profeten (fvmh) sa: "Den som har tre døtre, og holder seg tålmodig med dem, gir dem klær og forsørger dem, så vil de være et skjold for ham fra Helvetesilden på Dommedag." (Ibn Majah, 3669).

Hustruen: Profeten (fvmh) sa: "Den beste blant dere er de som er best mot sine koner, og jeg er den beste av dere i å behandle mine koner" (At-Tirmidhi, 3895).

Forholdet mellom menn og kvinner i islam er ikke basert på en kamp mellom dem. Snarere skal de komplimentere hverandre ved å være et middel for å utfylle hverandres svakheter i deres innsats på å bygge opp det muslimske samfunnet.

Det er ingen plass i islam for kjønnskamp

Det er ikke noe som heter kjønnskamp i islam, for det er ikke behov for en slik voldsom rivalisering av verdslige sysler mellom dem. Det er heller ikke nødvendig å lansere et angrep mot det motsatte kjønn i et forsøk på å nedsette, skade, kritisere eller finne feil med hverandre.

Således kan ikke en mann kjempe mot sin andre halvdel, for den edle profeten (fvmh) sa i en tradisjon at kvinner er mannens andre halvdel. Med andre ord er forholdet mellom menn og kvinner komplimenterende, som hjelper og støtter hverandre i å bygge opp et muslimsk samfunn

Koranen skildrer hver og en av dem til å være et "plagg" for den andre, og illustrerer et utmerket bilde av en perfekt fysisk, emosjonell og mental union: "De er en kledning for dere, og dere for dem." (2:187).

Så hva en mann ved første øyekast kan oppfatte i en kvinne for å være svakhet, er faktisk et aspekt av styrke som han mangler og som familien trenger. På samme måte er det en kvinne oppfatter å være svakhet i en mann, er kanskje noe som ikke passer henne som kvinne, men som livet og samfunnet ikke kan være foruten.

Det ville være latterlig å tro at Gud skapte menneskeheten -både menn og kvinner, som er forskjellige med et enkelt gen, men med betydelige fysiske og psykologiske forskjeller, og så hevde at de må være identiske på alle måter.

Når noen men traktet etter rettigheter islam ga til kvinner, og noen kvinner traktet etter rettigheter gitt til menn, ble følgende vers åpenbart: "Begjær ikke det som Gud har gitt noen av dere fremfor andre! Menn får sin andel av det de har tjent, likeledes kvinner.

Be Gud om Hans velvilje. Gud vet om alle ting." (4:32)

Derfor har islam æret både menn og kvinner, og tildelt hver av dem særegne egenskaper og roller, hvorved de kan streve for å få Guds velsignelser og oppnå Hans gode velbehag. Det gir ikke preferanse til noen av de to kjønnene; I stedet er formålet å fremme individets velferd generelt og samfunnet i sin helhet.

Det er ingen plass i islam for kjønnskamp

Det er ikke noe som heter kjønnskamp i islam, for det er ikke behov for en slik voldsom rivalisering av verdslige sysler mellom dem. Det er heller ikke nødvendig å lansere et angrep mot det motsatte kjønn i et forsøk på å nedsette, skade, kritisere eller finne feil med hverandre.

Således kan ikke en mann kjempe mot sin andre halvdel, for den edle profeten (fvmh) sa i en tradisjon at kvinner er mannens andre halvdel. Med andre ord er forholdet mellom menn og kvinner komplimenterende, som hjelper og støtter hverandre i å bygge opp et muslimsk samfunn

Koranen skildrer hver og en av dem til å være et "plagg" for den andre, og illustrerer et utmerket bilde av en perfekt fysisk, emosjonell og mental union: "De er en kledning for dere, og dere for dem." (2:187).

Så hva en mann ved første øyekast kan oppfatte i en kvinne for å være svakhet, er faktisk et aspekt av styrke som han mangler og som familien trenger. På samme måte er det en kvinne oppfatter å være svakhet i en mann, er kanskje noe som ikke passer henne som kvinne, men som livet og samfunnet ikke kan være foruten.

Det ville være latterlig å tro at Gud skapte menneskeheten -både menn og kvinner, som er forskjellige med et enkelt gen, men med betydelige fysiske og psykologiske forskjeller, og så hevde at de må være identiske på alle måter.

Når noen men traktet etter rettigheter islam ga til kvinner, og noen kvinner traktet etter rettigheter gitt til menn, ble følgende vers åpenbart: "Begjær ikke det som Gud har gitt noen av dere fremfor andre! Menn får sin andel av det de har tjent, likeledes kvinner. Be Gud om Hans velvilje. Gud vet om alle ting." (4:32)

Derfor har islam æret både menn og kvinner, og tildelt hver av dem særegne egenskaper og roller, hvorved de kan streve for å få Guds velsignelser og oppnå Hans gode velbehag. Det gir ikke preferanse til noen av de to kjønnene; I stedet er formålet å fremme individets velferd generelt og samfunnet i sin helhet.

Islam gir dem rett til arv, tildeler dem rettferdige deler, som noen ganger er forskjellige fra menn under visse omstendigheter -avhengig av deres forhold til hverandre og de økonomiske forpliktelsene de må utstede

Forholdet mellom menn og kvinner

Gjennom historien har samfunnene uttalt og vedtatt utallige måter å regulere forholdet mellom menn og kvinner både i straffesaker, lover, skikker og tradisjoner. Midlertidig forteller tekster i historie og antropologi om utallige praksiser i denne henseelse. For eksempel ville noen samfunn ikke se noe galt med nakenhet og et voldsomt seksuelt kaos, mens andre ville binde konene sine med kjettinger av jern i frykt for at de skulle bli antastet, og andre igjen ville pålegge en viss type tildekning av menn, unntagen kvinner, eller bare dekke enkelte deler av kroppen.

De fleste av disse menneskene, spesielt de som hadde nådd høyere utviklingsnivå, mente at en lov var nødvendig for å styre slike forhold. Slik skulle faren for at menneskeliv bli utsatt for villskap forhindres, ellers ville det ikke være stort forskjell mellom mennesker og dyr.

Naturen av forholdet mellom mann og kvinne i islam

Forholdet mellom menn og kvinner i islam styres ikke ved diktering av menneskelige lover som åpenbart begrenses av historiske og geografiske faktorer. Faktisk er loven som styrer et slikt forhold i islam omfattende og egnet til alle tider og steder, og som Gud selv har åpenbart i Koranen og profeten Muhammad (fvmh) lærte til menneskeheten.

Naturen og omfanget av dette forholdet varierer avhengig av menns forhold til kvinner.

Menn i forhold til en kvinne faller inn i forskjellige kategorier.

1 Han kan være hennes mann:

Gud beskriver hver og en av dem til å være et plagg for den andre, og avslører et utmerket bilde av en perfekt fysisk, følelsesmessig og mental union: "De er en kledning for dere, og dere for dem." (2:187).

2 Han kan være hennes *mahram*

En kvinnes *mahram* (fl.t. *Mahaarim*), er forholdet til en mann som hun ikke har lov til å gifte seg med på grunn av deres nære familiære forhold. De består av 13 forskjellige kategorier forskjellige mannlige slektninger; inkludert far, bestefar, sønn, bror, farbror, morbror, sønns sønn og datters sønn, osv. Dermed trenger ikke kvinnen å være helt tildekket foran disse mannlige slektningene. Hun kan vise seg foran dem slik hun normalt kler seg i hjemmet, men uten å overskride grensene for anstendighet.

3 Han kan være en ikke-*mahram*

En ikke-*mahram* er enhver mann som en kvinne kunne gifte seg med, og dermed må dekke seg til i hans nærvær. Med andre ord er han en mann som ikke tilhører kategorien menn kjent som *mahram* nevnt ovenfor.

Når det gjelder denne kategorien for kvinner, har islam lagt ned en rekke regler og kriterier som styrer en muslimsk manns forhold til kvinner med tanke på å beskytte hennes ære, og forhindre alle spektakler som er bundet til å føre til uanstendighet. Skaperen av menneskeheten vet godt hva som er best for oss. Koran forteller oss: «Skulle ikke Han kjenne den Han har skapt? Han er den Utgrunnelige, den Innsiktsfulle.» (67:14).

Hvorfor beordrer islam muslimske kvinner å bære hijaben foran menn som ikke er mahram?

- Slik at de kan gjennomføre det de ønsker i livet og samfunnet ved ulike vitenskapelige og faglige felt på best mulig måte, samtidig som de beholder sin fromhet.
- Slik at de reduserer sjansen for fristelse, og derav forebygge samfunnet for noe som kan føre til synd på den ene siden, og sikre kvinners ære på den annen side.
- Slik at de oppmuntrer mannlige skuere til å kontrollere seg enda mer, og dermed behandle dem som siviliserte og utdannede mennesker, og ikke som fysiske gjenstander av mannlige seksuelle lyster, som vurderer kvinnenens verdi knyttet til deres utseende.

Regler som styrer forholdet mellom mann og kvinne som ikke er tilknyttet til hverandre familiært, og som kan (i utgangspunktet) inngå ekteskap

1 Senke blikket

Gud befaler både menn og kvinner for å senke blikket sitt og unngå å se på noe som er bundet til å føre til seksuell opphisselse. Sannelig; å unngå lystfulle blikk leder til beskjedenhet og bidrar til å beskytte folks ære, mens lystfulle blikk generelt baner vei til synder. Koranen sier: «Si til de troende menn at de skal dempe sine øyekast og holde sitt kjønnsliv i tømme. Dette er mer sømmelig for dem. Gud er vel underrettet om det de foretar seg. Og si til de troende kvinner at de skal dempe sine øyekast og holde sitt kjønnsliv i tømme, og ikke vise sin pryd, unntatt det av den som kommer til syne...» (24:30-31).

2 Observerer beskjedenhet og høflighet når de omgås hverandre

Islam lærer at når man omgås med det motsatte kjønn som man ikke har nær slektskap til, enten ved arbeid eller utdanning -og alle andre øvrige forhold i livet, må menn og kvinner gjøre det med høflighet og anstendighet, og unngå ord eller bevegelser som kan provosere til seksuell opphisselse.

3 Bruk av *hijab* (den anstendige muslimske kleskode)

Gud pålegger kvinner, men ikke menn, å kle seg med hijab, fordi kvinner spesielt har en naturlig skjønnhet og attraksjon som lett kan friste menn til syndige handlinger, mer enn vis versa. Dette vises tydelig på den måten kvinner blir objektivisert i de ulike typer massemedier i dag.

Men først og fremst er hijab et religiøst symbol hvorav kvinnen viser sin tilhørighet til islam. Gjennom alle tider i historien har kvinners hodekledning ved sjal vært tilknyttet religiøs status og fromhet.

En kvinnes *hijab* bør dekke hele kroppen utenom ansiktet og hendene. Koranen sier; "... ikke vise sin pryd, unntatt det av den som kommer til syne..." (24:31)

Mange av de som kritiserer den anstendige kleskoden med hijab til den muslimske kvinnen, mislykkes i å se at de tradisjonelle skildringer av de mest fremstående kvinner i historien, inkludert Jesus' mor jomfru Maria, viser dem kledd i slør som ligner på det muslimske sløret.

Det islamske kosthold

Det

Det første spørsmålet de som utforsker islam vanligvis spør, er: Hvorfor forbyr islam forbruk av alkohol og svinekjøtt?

For å svare på dette spørsmålet må det gjøres en viktig avklaring:

Koranen tillater muslimer alt på jorden til egen fordel, og sier affirmativt at Gud har skapt alt på jorden for mennesket å ta fordel av. (2:29).

Dette inkluderer selvfølgelig mat og drikke. Alt er derfor tillatt til forbruk, med unntak av noe som Koranen anser ulovlig på grunn av deres iboende urenhet, og som er skadelig for helse, eller berusende og sløver sinnet. Du er kanskje interessert i å vite om forbudet mot svin og alkohol i islam?

Svinekjøtt

Koranen erklærer eksplisitt at kjøtt fra gris er forbudt, selv om grisen ikke var kjent for araberne da Koranen ble åpenbart. Noen mennesker er overrasket over dette forbudet, og til og med kritiserer det -selv om dette ikke bare gjelder muslimer, men er også et forbud for jødene i deres hellige skrifter. Det Gamle Testamentet er tydelig på at det er forbudt. Overraskende nok har mange kristne teologer bevist at svinekjøtt heller ikke er tillatt i kristendommen, slik det fremgår i tekster også i Det Nye Testamentet, men som dessverre har blitt utsatt for mye korrupsjon og forvrengning. Se for eksempel (Markus evang. 5: 11-13, Matteus evang. 67:2, Paulus brev til Peter 2:22, Lukas evang. 15:11)

Hvorfor skulle ikke Gud teste oss ved å forby oss å konsumere visse typer matvarer etter å ha tillatt oss å konsumere det meste av det? Gud gjør det generelt for å sette vår tro og vår lydighet mot Ham på prøve, akkurat som han testet Adam og Eva ved å forby dem å spise fra et bestemt tre etter at de ble tillatt å spise fra all slags mat i Paradiset.

Hvorfor skulle ikke Gud teste oss ved å forby oss å konsumere visse typer matvarer etter å ha tillatt oss å konsumere det meste av det? Gud gjør det generelt for å sette vår tro og vår lydighet mot Ham på prøve, akkurat som han testet Adam og Eva ved å forby dem å spise fra et bestemt tre etter at de ble tillatt å spise fra all slags mat i Paradiset.

Rusmidler

En av de viktigste retningslinjene som styresmakter har vedtatt, er å bekjempe epidemier og sykdommer som ødelegger menneskeliv. Strengt lover og forskrifter er pålagt for å beskytte folks helse og liv. Enhver feil i dette henseende er bundet til å føre til alvorlige og skadelige konsekvenser for både individ og samfunn.

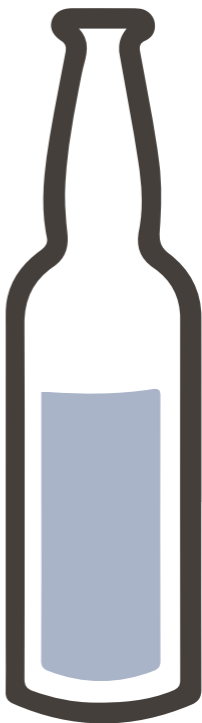

Det er trist og sjokkerende å lære om de skadelige effektene av alkohol som veldokumenterte studier avslører. Forskning utført av Oxford University og publisert i Nature Journal 15. mars 2010 viser til dette, samt den globale statusrapporten om alkohol og helse, analysert og publisert av World Health Organisation (WHO), 11. februar 2011.

Ifølge denne forskningen fører alkohol til flere dødsfall verden over, faktisk mer enn dødeligheten av aids, tuberkulose og vold til sammen, og at dødeligheten fra alkohol var nesten tre ganger høyere enn fra krig, folkemord og terrorhandlinger samme år. Her er noen statistikker som er bekreftet av denne forskningen og WHO's rapporter:

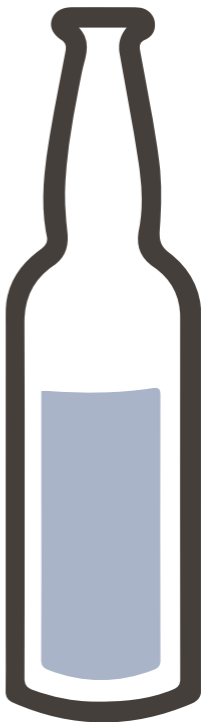

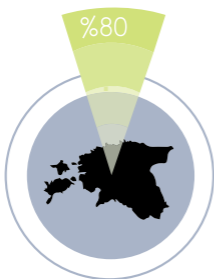
Globalt dør **320.000 unge i alderen 15-29** år årlig av alkoholrelaterte årsaker, og står for 9% av alle dødsfall i denne aldersgruppen.

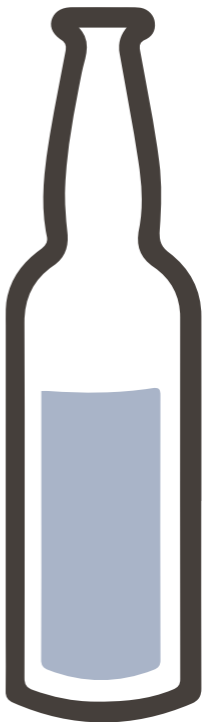

En amerikansk studie viste at rundt **700 000 universitetsstudenter** blir angrepet hvert år av andre studenter som har vært påvirket av alkohol.

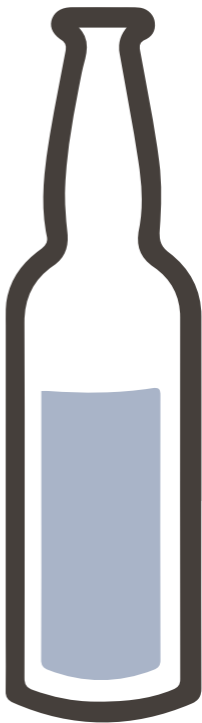

En rapport utgitt i **2001 viste at 80%** av voldelig kriminalitet begått av unge i Estland har vært knyttet til alkoholmisbruk.

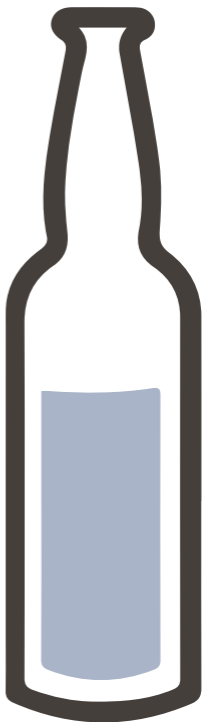

Alkohol er involvert i en fjerdedel av alle mord globalt sett.

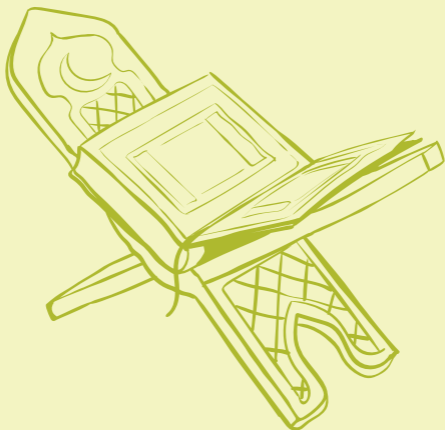
WHO-uttalelser og rapporter krever at alle stater skal føre strenge tiltak for å redusere eller forhindre de daglige alkoholdrevne tragediene.

På ett år i Storbritannia alene:

- Nesten en million voldelige forbrytelser var alkoholrelaterte, og rundt halvparten av all voldelig kriminalitet ble ansett som alkoholrelatert av ofre.
- Nesten 7 millioner forekomster på akuttmottak og beredskapsuttrykking er anslått å være alkoholrelatert, og estimert til en kostnad på rundt 650 millioner britiske pund sterling (£) per år for skattebetalerne.
- Samlet sett anslås det å koste skattebetalerne totalt mellom 8 og 13 milliarder pund hvert år for alkoholrelatert kriminalitet og uro.

Hvordan håndterer Koranen rus og alkoholholdige drikker?

Islam ventet ikke på at verdens helseorganisasjoner skulle fremlegge rapporter på alkoholens skadelige virkninger på individ og miljø, fordi Gud-menneskehetens Skaper, vet hva som fungerer best for liv og samfunn.

Islam kom til araberne på en tid da de knapt var edruelige, og alkohol i alle sine variasjoner var den største og mest prissatte av alle gleder og fornøyer for dem. Faktisk lovpriste araberne vinholdig drikke, skrøt av beruselsen, og gjorde hva som helst for å skaffe det.

Koranen behandler saken på en veldig logisk og objektiv måte. Den gjenkjenner de få fordelene med alkohol som sier at det kan tilby de som forbruker det midlertidig glede og lettelse fra nød og depresjon, men samtidig trekker den oppmerksomheten mot den psykiske, atferds- og helserisiko på individ og samfunn. Koranen sier: «De vil spørre deg om alkohol og lykkespill, si: «I begge ligger stor synd, men også noe godt for mennesket.» (2:219).

Koranen understreker sitt forbud ytterligere i et annet vers, og sier at det er en demonisk vederstyggelighet sådd for å bringe fiendskap og hat blant de troende, og som vender dem bort fra deres plikter og ansvar. Som respons på den guddommelige beordringen i verset som forbyr all form for rusmidler;... «Skulle dere da ikke la det være?» (5: 90-1) strømmet de ut i Medinahs gater og tømte ut alle alkoholholdige drikker, og sa: «Vi vil sannelig avstå fra dette!»

Synd og anger

Filosofien

Filosofien om rett og galt utgjør en av de store intellektuelle utfordringene i en rekke religioner, som alle er forskjellige i måten på å håndtere feil og skyld på den ene siden, og omvendelse og anger på den andre siden.

Islam anser menneskeheten som Gud skapte, til å ha gode og onde tilbøyeligheter. Det ser ikke på den menneskelige natur til å være utelukkende god og perfekt. Det står for at alle mennesker gjør feil og begår synder, samtidig som de er ansvarlige for sine beslutninger og valg. Dermed kan islams syn på synd og bottgjørelse konkluderes som følger:

- Koranen sier klart, enkelt og utvetydig at synd er individuelt, og likeså er syndforlatelse. Det er ingenting som medfødt synd, eller arvesynd, ei heller kan en annen person tilgi synder. Snarere er mennesket født rene og uten synd, og bærer ikke noen 'original skyld' fra Adam og Evas synd. I tillegg var synden Adam (fvmh) gjorde begått personlig, og han henvendte seg direkte til Gud og ba om tilgivelse. På samme måte er syndene til Adams etterkommere også personlige, og døren til syndforlatelse er åpen for alle. Denne rettferdige og klare forståelsen av omvendelse i islam oppfordrer ethvert menneske til å gjøre en innsats, og vende seg til Gud uten fortvilelse. På denne måten holder islam alle ansvarlige for sine egne synder, og ingen andre kan holdes ansvarlig for synderens synd. Dette er selve konseptet om synd og omvendelse alle Guds profeter lærte folket sitt. Som vi leser i Koranen (53: 36-41); "Er han ikke underrettet om hva som står på Mose skriftblader? Eller Abrahams, han som fullt ut oppfylte sin plikt? At ingen kan bære en annens byrde, at intet tilkommer et menneske uten det han selv har strevet for, og at hans strev skal komme for dagen. Så vil han få sin lønn fullt ut!"

- Syndforlatelse, som er en av de mest betydningsfulle gjerningshandlinger, og en av de varierte måtene å søke nærhet til Gud på, er ikke begrenset til bestemte personer for derav utelukke andre. Islam lærer at man ikke trenger å tilegne et eget sted for å be om tilgivelse, bekjenne sin synd til en annen person, eller søke hans tillatelse til å gjøre det. Snarere er det en tilbedelseshandling mellom Gud og Hans tjener. Guds vakre navn nevnt i Koranen inkluderer blant annet *At-Tawwaab* (Den som tilgir den som vender seg til Ham), *Ar-Raheem* (den mest Nåderike),

Ghaafir-udh-dhanb (Tigiveren av synd) og Qaabil-ut-tawb (Den som aksepterer anger). Ifølge Koranen vil de fromme entre inn i Paradiset, og av deres egenskaper er sådan at når de begår en synd, haster de med å be om tilgivelse og syndforlatelse fra Gud. Som Koranen sier (3: 135); "Og dem som når de har gjort noe skammelig, og har gjort urett som slår tilbake på dem selv, kommer Gud i hu og ber om tilgivelse for sine synder, og hvem kan vel tilgi synder uten Gud, og ikke turer frem i det de har bedrevet, med vitende og vilje."

Alt som en person trenger å gjøre i islam for syndforlatelse, er rett og slett å gi opp synden umiddelbart, føle dyp anger på at han har begått synden, og oppriktig forplikte seg til å ikke gjenta den. Hvis synden involverer andres rettigheter, må han gjenopprette disse rettighetene til dem.

Hvis noen begår synden igjen, blir hans første omvendelse ikke påvirket i det minste, og han vil heller ikke bli belastet av sine tidligere synder. Dette betyr ganske enkelt at han har begått en annen synd som krever at han må be om tilgivelse og syndforlatelse igjen.

Dermed fører mennesket i islam et velbalansert liv, ved at man anstrenger seg for å forbedre seg og nå fullkommenhet, unngå feil, og ha forståelse for menneskelig natur; som kan bli svak og avvike fra det rette kurset. Man må aldri miste håpet, uansett tilstand av fromhet og dyd, eller neglisjering og uaktsomhet. Under alle forhold må man vende seg til Gud og søke Hans tilgivelse.

Koranen sier at forskjellen mellom de rettskafne og alle andre, er at når de rettskafne begår en synd, husker de Gud og vender seg til Ham, mens andre vedvarer i deres synder og viser ikke hensyn. (7: 201-202)

I islam er det ikke noe som arvesynd eller en medfødt synd. Snarere er alle mennesker født rene og uskyldige, og bærer ingen «original skyld» fra noen andre.

A man in profile, looking towards a glowing, stylized brain with neural connections. The background is dark blue with a bright light source. The text is overlaid on a dark blue rectangular background.

Er det tvetydighet mellom religion og fornuft?

Noen

Noen tror feilaktig at religion motsier fornuft og vitenskap. De ser på religion som kilde til illusjoner, myter og overtroisk tro, mens vitenskap og filosofi er veien å gå for å få tilgang til systematisk og logisk kunnskap gjennom anvendelse av vitenskapelige prosesser og metoder. Men ved ettertanke blir det klart at denne forståelsen ikke er nøyaktig.

Det er kan for så vidt være riktig i den henseelse at en rekke religioner avviser menneskelig fornuft, eller motsiger det basert på myter og overtro som klart strider imot vitenskapelig fakta.

Det er imidlertid ikke riktig å anta at alle trosretninger er det samme og lik med hverandre, uten å vurdere de store forskjellene som eksisterer mellom religioner, eller tar hensyn til deres opprinnelse, temaer, metoder og bekjennelser!

Den primære kilden til islam, Koranen, avslører at det er ingen tvil om at intellektet har en status som ikke er vektlagt på samme måte i andre religioner. En person som studerer Koranen oppdager at den oppfordrer og kaller sine lesere til å tenke over og reflektere i dybden. Dette fremgår av spørsmålet, som er nevnt mer enn tretten ganger, "Vil du ikke bruke ditt intellekt?"

Enhver som studerer Koranen trenger ikke bruke krefter på dypgående observasjon for å oppdage at Skriften kaller dets lesere til kontemplasjon og refleksjon.

Koranens instruksjoner om å benytte intellektet, ligger tydelig i utallige aspekter, blant annet følgende:

Koransen adresserer til folk som er åpne og fri fra alle former for tyranni, arroganse, frykt og uvitenhet. Den viser til nødvendigheten av å tro på Gud med logisk resonnement og mange andre rasjonelle bevis. For eksempel der et vers sier; "Er de skapt av intet? Eller er de skaperne? Har de skapt himlene og jorden? Nei, de er ikke overbeviste." (52: 35-36).

2

Den diskuterer bevisene til sine motstandere og avviser ubegrunnede påstander og argumenter. Koranen (2:111) sier; "Si: «Legg frem bevisene deres, om dere snakker sant!»

Den kritiserer de som ikke bruker intellektet, og beskriver dem som om de skulle være blottet for sansene sine fordi de ikke drar nytte av tegnene de ser eller hører, og derav feiler å ta riktige beslutninger og valg. Koranen (22:46) sier; "Har de ikke reist omkring på jorden? Har de ikke fått hjerter som de kan fatte med, og ører som de kan høre med? Det er ikke deres øyne som er blinde, men hjertene i deres bryst er blinde."

4

Den advarer mot saker som påvirker menneskets tenkning. Den oppfordrer ikke bare folk til å bruke sitt intellekt og sanser og respektere dem, men advarer også mot sinnets fallgruver på grunn av at menneskets natur blir slitt imellom godt og ondt, noe som ellers kan føre til at man tar gale konklusjoner, eller avvike fra sannhet som følge av begjær, frykt eller bedrag..

Hindringer for klar tenkning ifølge Koranen

- **Blind følgelse:** Arvelige trosretninger og praksis som fører til negative tankemønstre, kan påvirke folks måte å bruke fornuft og logikk i en slik grad at det blir vanskelig å godta sannheten og avvise falskhet. Det kan hindre dem helt fra å bruke intellektet under påskudd av å ha blitt oppdradd i en spesifikk tro og praksis. Koranen (2: 170) sier helt klart om de som søker sannheten, men blinde tradisjoner hindrer dem i å følge: "Sier man til dem: «Følg det som Gud har åpenbart,» så svarer de: «Nei, vi holder oss til våre fedres tradisjoner.» Og dette selv om deres fedre intet forstod og ikke var på rett vei!"
- **Stahet og arrogance:** En person kan være overbevist om sannheten, men nekter å bøye seg for den enten for å beskytte sine egne interesser, av sjalusi, eller som konsekvens av å følge etter nedsettelse av kilden som den kommer fra. Som Koranen (27:14) deklarerer: "Og de bestred dem i urett og hovmod, mens de i seg selv var overbevist av dem. Se hva enden ble for dem som sprer fordervelse!"

- **Følger egne lyster og begjær:** En person kan erkjenne sannheten, men vekker ikke mot i seg til å følge den på grunn av lysten til å følge sine egne innfall er sterkere. Koranen (7: 175 176) gir oss eksemplet på en mann som fikk mye kunnskap: Men i stedet for å handle etter denne kunnskapen og følge dets forordninger, ga han det villig opp for å følge sine egne fortapte ønsker og spontane interesser. Han henga seg så umåtelig inn i sine innfall og ønsker, at han ikke lenger kunne ta de riktige avgjørelsene.

Således kaller Koranen alltid mennesket til å utnytte intellektet under alle omstendigheter. Intellekt bør brukes til å stille spørsmål, til å ivareta resonnement og ta i betraktning alle de fantastiske undrene ved seg selv, i universet, og skaperverket, uten å bero seg på forhåndsbestemte ideer eller blinde overbevisninger.

Bare en person som frykter forespørsel og ettertanke skjuler det som er bundet til å motsi dem. Faktisk må den sanne religionen være fra Gud som skapte mennesket, og begavet det med et fakultet av argumentasjoner. Guds skapelse kan på ingen måte motsette seg den religionen Han har foreskrevet for menneskeheten. Det er derfor ikke nødvendig å frykte å stille spørsmål og bruke ens intellekt og resonnement.

Som Koranen (7:54) deklarerer; "Skapelsen og makten tilhører Ham! Velsignelsesrik er Gud, all verdens Herre."

“

Muslimer tror at på ingen måte kan Guds skapelse motsette seg den religionen Han har foreskrevet for menneskeheten. Hvorfor skulle man da nøle med å stille spørsmål og bruke ens intellekt og resonnement?

Islam er fredens religion

På

På grunn av stereotyper som regelmessig gjentas i media, blir folk overrasket når de lærer at fred opptar en eksepsjonell posisjon i islam. Faktisk sier en muslim ofte ordet *as-salaam* (fred), og forstår fullt ut meningen, og ordet gjentas flere ganger hver dag

A *As-salaam* (kilden til fred) er et av Guds navn, Paradiset kalles 'Fredens Bolig', muslimer hilser hverandre ved å bruke hilsingen for fred (*As-salaamu 'alaykum*, 'fred være med deg'); og de avslutter bønnen ved å gjenta disse ordene to ganger. Islam er navnet på muslimes tro, som i seg selv betyr fred.

Faktisk kaller islam sine tilhengere til å fremme fred, og forplikter dem til å respektere rettighetene til selv de aller svakeste av dyr. En gang fortalte profeten Muhammad (fvmh) om en kvinne som ville få sin straff i Helvetesilden på grunn av sin mishandling av en katt som hun hadde bundet, i tillegg ga hun den ikke mat eller lot den gå fritt for å fange sin egen mat. (Muslim: 2242).

I en annen beretning, fortalte han om en prostituert som ville få sin plass i Paradiset fordi hun hadde gitt vann til en tørst hund. (3280).

På denne måten legger islam fantastiske eksempler gjennom sine lover, som krever at

følgerne respekterer menneskerettighetene, og sameksistens med andre -til tross for forskjellige religioner og måter å tenke på. Profeten Muhammad (fvmh) advarte alle som er urettferdig mot en ikke-muslim, skader ham, eller tvinger ham til å arbeide utover sin kapasitet, -og sa at han vil være en slik muslims motstander på Dommedag og vil gå i forbønn for den andre som ikke er muslim (Abu Dawud, 3052).

Profeten Muhammad advarte en gang om at på Dommedag ville han selv være motstanderen til de som gjør urett mot ikke-muslimer, skader dem, eller tvinger dem til å arbeide utover deres kapasitet, og at han ville be for disse ikke-muslimene.

Det er verdt å merke seg at freden som islam krever, er absolutt den sanne. Sann fred som gir alle sin rettighet, hindrer undertrykkerne å undertrykke, eller at noen kan tilrane seg andres eiendom. Det fremmer ikke falsk fred som gjør at en røver kan komme unna med det han har tatt med urett, eller forsøker å appellere til offeret ved å tilby dem en dårlig sum.

Mange tyr til mediekampanjer og vage begreper for å spre sine egne synspunkter. Det resulterer i at det oppstår en rekke perspektiver og versjoner av samme historie. Svært få mennesker tar bryet verdt å søke sannheten, eller avkrefte propagandakampanjer, med et formål på å undersøke og analysere informasjon basert på autoritative kilder, og derav dømme ting objektivt og rettferdig.

Følgende er noen interessante faktaer å reflektere over.

Svært få mennesker tar bryet verdt å søke sannheten, eller avkrefte propagandakampanjer, med et formål på å undersøke og analysere informasjon basert på primære kilder, og derav dømme ting objektivt og rettferdig.

LAUNCHING

CURIOSITY

CLICK HERE

Islam er den raskest voksende religionen idag:

Ifølge PWE Research Centre, en "non-profit" amerikansk "tenke-tank" lokalisert i Washington D.C, sprer islam seg i et fenomenalt tempo rundt om i verden -fra Amerika til Europa, fra Afrika til Asia.

Dette skjer til tross for mangel på ressurser, muslimske svakheter, og svertekampanjer som lanseres av medier i forsøk på å forvrengte bildet av den islamske troen. Trenden med krenkelse av islam sprer seg på grunn av feilaktig informasjonen om islam, og fremhever handlingene til de få elendige muslimene som ikke representerer den sanne islam. Har islam da blitt spredt med makt, eller ut av dyp overbevisning som involverer et personlig valg?

En velinformert person vet at andres interesse for islam i stor grad skyldes at de ser muslimenes forpliktelse til å beskytte folks rettigheter, og den respekt de viser andres kulturer og deres personlige valg. De er også klar over at dette ikke er på grunn av en tjeneste som muslimer har gjort for dem; snarere skyldes det hovedsakelig deres gjennomføring av prinsippet Koranen så tydelig understreker i vers 2:256; Det er ingen tvang i religionen. Rett vei er tydelig skilt fra villfarelse...”

Har folk blitt tvunget til å omfavne islam?

Mennesket har ofte brukt makt for å påtvinge sin mening og innflytelse, og tjener sine egne interesser. Faktisk er historien full av eksempler av denne art fra det brede spektrret av religiøse tilhørigheter og doktriner.

For eksempel vitner historien om de forferdelige grusomhetene som den innfødte befolkningen i den, "Nye Verden" led under kolonistene da de kom dit. Bartolomé de las Casas, en historiker fra 1600-tallet, sosial reformer og prest, var vitne til slike grusomheter. Han skrev: "Faktisk, gitt at spanjolene normalt sparer kun kvinner og barn, har det ført til tilintetgjørelsen av alle voksne menn som de vanligvis utsetter for de hardeste og mest urettferdige og brutale slaveri som mennesket noen gang har blitt utsatt for av sine medmennesker, de blir faktisk behandlet verre enn dyr. "

A Short Account of the Destruction of the Indies
(Middlesex: Penguin Books Ltd. 1992), s.9.

Hva gjorde muslimene når de regjerte i nye land?

Muslimene regjerte Andalus (muslimske Spania) i åtte århundre:

Muslimere regjerte Andalusía (Spania) i 781 år, fra 711 CE til 1492 CE. I denne perioden var Andalusia sentrum for verdens sivilisasjon, og ikke en eneste kristen ble tvunget til å omfavne islam. Muslimene bevarte rettighetene til de kristne, som også opptok nøkkelstillinger i den muslimske staten da handelspolitikken blomstret. I tillegg ble mange av urettene som jødene før hadde blitt pålagt, opphevet under det islamske styret. Faktisk er historien fylt med saker av denne effekten.

Under de katolske monarkene Ferdinand II i Aragon og Isabella I av Castile-et ekteskap som forente Castile og Aragon og etablerte et kongerike, ble en spansk hær opprettet for å føre Spania tilbake til kristendommen. Følgelig forhindret de alle islamiske manifestasjoner og etablerte den spanske inkvisisjonen; en domstol som fanget eller drepte muslimer som hadde vist seg å utøve sin religion -selv i hemmelighet.

Muslimere ble utvist og tvunget til å forlate sine hjem. Det er bemerkelsesverdig at ved utvisning av muslimer fra Andalusia, ble også jødene utvist. Sammen reiste de til muslimske land, hvor de fant trygghet og et anstendig liv.

Muslimer har styrt Egypt i over 1400 år, hvorav de har bevart statusen til kopterne:

Muslimer har styrt Egypt siden islams tidligste begynnelse, da en av profeten Muhammads følgesvenner, 'Amr ibn al-'Aas, erobret det. 'Amr ibn al-'Aa bevarte ikke bare kopternes tro og hellige steder, men reddet dem også fra forfølgelse og frarøvelse som de hadde lidd under det kristne romerrikes hender bare fordi de hadde akseptert en egen kristen retningslinje.

Ved det muslimske styresettet i Egypt, gjenvant kopterne sin religionsfrihet. I dag nummerer koptere mer enn fem millioner i Egypt.

Muslimene regjerte i India for ett tusen år mens 80% av India ikke var muslimer.

Muslimene regjerte på den indiske halvøy for nesten ett tusen år. I løpet av denne perioden beskyttet de rettighetene til de som hadde andre religiøse overbevisninger, og de kunne fritt praktisere religionen sin. I tillegg opphevet de all undertrykkelse som religionene tidligere hadde blitt utsatt for. Faktisk hevder historikere at islam ikke spredte seg med makt, og at ingen ble tvunget til å omfavne islam.

Islam nådde verdens mest folkerike muslimske majoritets land uten krig eller en hær:

Indonesia er verdens mest folkerike muslimske majoritets land, med over 250 millioner innbyggere, hvorav 87% er muslimer. Islam ble introdusert i Indonesia gjennom den gode karakteren til muslimske handelsmenn i det sekstende århundre. Ikke en eneste muslimsk hær har innvadert Indonesia, landet opplevde bare blodsutgytelse etter ankomsten av de portugisiske kolonistene, etterfulgt av hollendere og britere.

Islam versus den dårlige oppførselen av enkelte muslimer

Så

Så hva er denne grimme motsetningen? Hva er denne sterke kontrasten mellom islam og muslimer? Disse spørsmålene kan bli spurt av folk når de lærer om islamske læresetninger, som oppfordrer muslimer til å observere god oppførsel og etablere en sivilisasjon for å gagne menneskeheten og spre fred i verden, bare for å se forferdelige eksempler på muslimer som er langt fra slike læresetninger. Kunne disse såkalte muslimene være følgere av den sanne religion?

F Faktisk er denne saken mer innviklet og krever en saklig diskusjon på flere punkter:

- Ikke alle som ser ut som muslimer eller ble født i en muslimsk familie, er en sann praktiserende muslim som følger alle islamske læresetninger. Faktisk forsømmer mange muslimer rundt om i verden mange av islams læresetninger. Og det som verre er; noen muslimer vet ingenting om islam bortsett fra dets navn.
- Under ingen omstendigheter bør folks feil skyldes deres religion. Det ville for eksempel være helt feil å tildele Hitlers tyranni til religion, eller for å si at kristendommen kaller til vold fordi den spanske tyrannen Fransisco Franco var katolsk kristen, eller at ateisme krever av sine tilhengere å drepe folk bare fordi Joseph Stalin som var ateist, drepte flere millioner. Alle disse påstandene er på ingen måte objektive, nøyaktige eller rettferdige.

Under ingen omstendigheter bør folks feil skyldes deres religioner eller sekter.

- Faktisk er den betydelige innflytelsen av slike berikende rollemodeller fremdeles ganske synlig for oss i dag, og har fungert som et ledende lys som har banet vei for dagens sivilisasjon. De er også kategoriske rollemodeller for land som søker å holde tritt med den stadig økende utviklingsraten i dag, i tillegg til å være utmerkede eksempler innen varierte vitenskapsområder rundt omkring i verden.
- Ingen fornuftig person ville forkaste fakta om moderne medisin og hindre seg selv fra medisinsk behandling, bare fordi han kjenner til noen eksempler på dårlige leger. På samme måte vil ingen fornuftig person noensinne motsette seg utdanning eller forhindre at hans barn skulle gå på skole bare fordi han kjenner til noen skoler eller lærere som har misbrukt dette edle yrket. Herav skal islam også vurderes av sine sublime prinsipper, og ikke av den dårlige oppførselen til noen muslimer.

Det er ganske overraskende at til tross for mange voldsomme sverteskampanjer lansert imot islam av dens opponenter, så er allikevel mange mennesker fra hele verden fremdeles i stand til å oppfatte den rene og originale versjon, og fortsette å omfavne troen.

Ingen fornuftig person ville noensinne motsette seg utdanning eller forhindre at hans barn skulle gå på skole bare fordi han kjenner til noen skoler eller lærere som har misbrukt dette edle yrket.

Et nytt perspektiv

Hvor mange ganger har du nølt med å ta en beslutning eller ta en sjanse til din egen fordel? Klandrer du fortsatt deg selv for å la muligheten glippe?

Faktisk ligger menneskets største ære i sin frihet, og evne til å ta en beslutning til fordel for seg selv uten frykt eller nøling.

Hvis det å vise fast beslutning i møte med utfordringer, og imøtekomme hindringer regnes som en form for modighet, noe som man er stolt av og verdsetter, -så viser mot til å ta en avgjørelse når man føler en personlig interesse eller innrømmer at man har tatt feil når sannheten blir klar, en langt større modighet. Dette er fordi det er motet før egoet, og en seier over forfengelighet og egoisme, hvorav positiv effekt nesten umiddelbart merkes i seg selv og i ens personlighet.

Akkurat som du nå har gitt deg selv muligheten til å kjenne til spesifikasjonene i islam fra dets kilder, ikke nøl med å stoppe og reflektere over hva du har lest.

Hvis du har erkjent skjønnheten i denne religionen og fortsatt ønsker å gjøre ytterligere undersøkelser og oppdage mer om islam og dets fordeler, er det et stort omfang for lesing og læring, samt muligheter til å delta i dialoger og stille spørsmål. Ikke desto mindre bør du fra nå av kunne se på det fra et helt annet perspektiv.

Vi er glade for at du har lest hele boken, og vi håper at den har frembragt noen seriøse spørsmål, eller stimulert noe av ditt intellekt på områder med enighet og uenighet. Vi vil være mer enn glade for å høre din mening, eller eventuelle spørsmål, eller innvendinger du måtte ha, og vi lover å ta tilbakemeldingen din seriøst.

For mer informasjon om islam:

LAUNCHING
CURiOSiTY
JUST SCAN IT!!

THIS ISLAM.net

Del din opplevelse
med oss

info@modern-guide.com